

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA EKONOMICKÁ

Diplomová práce

Majetkové daně a jejich vývoj v Evropské unii

**Property taxes and their development in the
European Union**

Bc. Ivana Šmídová, DiS.

Plzeň 2017

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta ekonomická

Akademický rok: 2016/2017

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Bc. Ivana ŠMÍDOVÁ, DiS.**

Osobní číslo: **K16N0062K**

Studijní program: **N6208 Ekonomika a management**

Studijní obor: **Podniková ekonomika a management**

Název tématu: **Majetkové daně a jejich vývoj v Evropské unii**

Zadávací katedra: **Katedra financí a účetnictví**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

1. Charakterizujte daňový systém České republiky.
2. Problematika zdanění majetku v České republice a Evropské unii.
3. Formulujte návrhy optimalizace zdanění majetku v České republice.
4. Formulujte závěry práce.

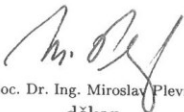
Rozsah grafických prací: **neuveden**
Rozsah kvalifikační práce: **60 - 80 stran**
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná**

Seznam odborné literatury:

- **KUBÁTOVÁ, Květa.** *Daňová teorie a politika. 4., aktualiz. vyd.* Praha: ASPI, 2006. ISBN 80-735-7205-2
- **RADVAN, Michal.** *Zdanění majetku v Evropě.* Praha: C.H. Beck, 2007. Beckova edice právo a hospodářství. ISBN 978-80-7179-563-6
- **ŠIROKÝ, Jan.** *Daně v Evropské unii: daňové systémy všech 28 členských států EU, legislativní základy daňové harmonizace včetně judikátů SD, odraz ekonomické krize v daňové politice EU, zdanění finančního sektoru. 6., aktualiz. a přeprac. vyd. včetně CD.* Praha: Linde Praha, 2013. ISBN 978-80-7201-925-0
- **VANČUROVÁ, Alena; LÁCHOVÁ Lenka.** *Daňový systém ČR 2016. 13. aktualizované vydání.* Praha: Vox, 2016. ISBN 978-80-87480-44-1

Vedoucí diplomové práce: **Ing. Zdeněk Hruška, Ph.D.**
Katedra financí a účetnictví

Datum zadání diplomové práce: **21. října 2016**
Termín odevzdání diplomové práce: **24. dubna 2017**

Doc. Dr. Ing. Miroslav Plevný
děkan

Ing. Michaela Krechovská, Ph.D.
vedoucí katedry

V Plzni dne 21. října 2016

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma *Majetkové daně a jejich vývoj v Evropské unii* vypracovala samostatně pod odborným dohledem vedoucího diplomové práce za použití pramenů uvedených v příložené bibliografii.

Plzeň dne 23. 11. 2017

.....

podpis autora

Poděkování

Tímto bych ráda poděkovala vedoucímu diplomové práce Ing. Zdeňku Hruškovi, Ph.D. za vedení a připomínky, které vedly k úspěšnému dokončení této práce. Dále paní Janě Květoňové, která poskytla podklady pro vypracování praktické části práce a také Ing. Libuši Kolářové za odborné rady a Mgr. Marcele Šmídlové za jazykovou korekturu.

Obsah

ÚVOD	8
1. CÍL PRÁCE A METODICKÝ ZPŮSOB ŘEŠENÍ	9
1.2 Metodický způsob řešení.....	9
2. DAŇOVÝ SYSTÉM ČESKÉ REPUBLIKY	11
2.1 Základní vymezení majetkových daní	13
3. EVROPSKÁ UNIE A JEJÍ SOUČASNOST	15
3.1. Harmonizace daní v Evropské unii	15
3.2 Vývoj daňového zatížení zemí Evropské unie	17
3.3 Vývoj fiskálního efektu z majetkových daní v zemích OECD	19
3.4 Vývoj výnosů z majetkových daní v České republice	20
4. VÝBĚR ZEMÍ PRO KOMPARACI V RÁMCI EVROPSKÉ UNIE.....	22
5. MAJETKOVÉ DANĚ V ČESKÉ REPUBLICE	23
5.2. Daň z nemovitých věcí.....	24
5.2.1. Daň z pozemků.....	24
5.2.2. Daň ze staveb a jednotek.....	27
5. 3. Daň z nabytí nemovitých věcí.....	31
5.4 Daň silniční	34
6. MAJETKOVÉ DANĚ VE SPOLKOVÉ REPUBLICE NĚMECKO	37
6.1 Daň z nemovitostí (<i>Grundsteuer</i>).....	37
6.2 Daň dědická a daň darovací (<i>Erbschaftsteuer und Schenkungsteuer</i>)	40
6.3 Daň z převodu nemovitostí (<i>Grundwerbsteuer</i>).....	45
6.4 Daň silniční (<i>Kraftfahrzeugsteuer</i>)	47
7. MAJETKOVÉ DANĚ VE FRANCII	51
7.1 Daň z bohatství (<i>Impôt de solidarité sur la fortune</i>)	53
7.2 Daň dědická (<i>Droits de succession</i>) a darovací (<i>Droits de donation</i>).....	54
7.3 Daň z převodu (<i>Droits de mutation</i>).....	57
7.4 Ekonomická teritoriální kvóta (<i>Contribution économique territoriale</i>).....	59
7.5 Daň z pobytu (<i>Taxe d'Habitation</i>).....	60
7.6 Daň z vlastnictví majetku (<i>Taxe Foncière</i>)	62
7.7 Daň silniční (<i>taxe sur les certificats d'immatriculation des véhicules</i>)	65
8. NÁVRH KONCEPTU MAJETKOVÝCH DANÍ V ČESKÉ REPUBLICE	69

8.1 Daň z nabytí nemovitých věcí.....	70
8.1.1 Směrná hodnota.....	70
8.2 Daň z nemovitých věcí.....	70
8.2.1 Daň z pozemků.....	72
8.2.2 Daň ze staveb	74
8.3 Daň silniční	85
ZÁVĚR	87
Seznam tabulek	90
Seznam obrázků	92
Seznam použitých zkratk.....	93
Seznam použité literatury.....	94
Internetové zdroje	96
Legislativa.....	99
Seznam příloh	100
Přílohy.....	101
Abstrakt.....	105
Abstract	106

ÚVOD

Majetkové daně patří k nejstarším vybíraným daním. Výnosy z majetkových daní v České republice, zejména daně z nemovitých věcí, byly a jsou významným přínosem veřejných rozpočtů, zejména obcí, ze kterých jsou financovány veřejné služby. Majetkové daně jsou nástrojem, kterým je možné regulovat tyto přínosy do rozpočtů a zlepšovat veřejné služby i život obyvatel.

Diplomová práce se zabývá vývojem majetkových daní v Evropské unii. Majetkové daně jsou relativně opomíjenou součástí daňových systémů v celé Evropské unii, jsou „pouhou“ součástí přímých daní a jejich potenciál není v drtivé většině zemí doceněn. Přitom tyto daně pomáhají při spravedlivém přerozdělení majetku a jsou významnou součástí místních rozpočtů obcí i krajů.

V České republice jsou majetkové daně rozděleny na daň z nabytí nemovitých věcí, jejíž výtěžek patří státnímu rozpočtu, daň z nemovitých věcí, která je příjmem rozpočtů obcí, a daň silniční, která je příjmem státního fondu dopravní infrastruktury. U daně z nabytí nemovitých věcí by bylo vhodné zamýšlet se nad spravedlností této daně. Výtěžek daně z nemovitých věcí je v poměru s ostatními přímými daněmi malý, ale stabilní a správa této daně dosti složitá, neefektivní a zatěžující státní rozpočet. Daň silniční byla v historii českých daní několikrát zrušena a znovu zavedena.

Zanalyzováním a pochopením způsobu výběru majetkových daní také v dalších zemích Evropské unie je možné najít nové, efektivnější cesty, jak tyto daně spravovat a vybírat. Pro analýzu budou vybrány takové země, které, dle autorky této práce, mají vliv na celou Evropskou unii nebo jsou z nějakého důvodu inspirativní.

V diplomové práci bude rozebrán vývoj a hlavně současný stav majetkových daní ve vybraných zemích Evropské unie, zhodnocen systém výpočtu a navrženy varianty možného vývoje v České republice. To vše s ohledem na zjednodušení a efektivnost celého systému.

1. CÍL PRÁCE A METODICKÝ ZPŮSOB ŘEŠENÍ

Hlavním cílem této diplomové práce je zjistit, jaké jsou zásadní odlišnosti v systémech správy majetkových daní ve vybraných zemích Evropské unie a na základě těchto odlišností a nových metod navrhnout zlepšení systému správy majetkových daní v České republice. Součástí cíle je zhodnotit systémy majetkových daní ve vybraných zemích, posoudit, zda jsou efektivnější či transparentnější a některé ze zajímavých aspektů zabudovat do návrhu zlepšení systému v České republice. Závěr práce bude spočívat v návrhu diskuse a doporučení, které by Česká republika mohla převzít ze systémů vybraných zemí.

1.2 Metodický způsob řešení

Při vypracovávání diplomové práce bude postupováno následujícím způsobem

1. Bude provedeno základní vymezení majetkových daní, zhodnocena harmonizace a vývoj fiskálního efektu z těchto daní v Evropské unii a stručně nastíněna historie majetkových daní v České republice. Pro vypracování bude provedena rešerše dostupných literárních zdrojů a internetových pramenů.
2. Dále bude proveden výběr zemí vhodných ke komparaci.
3. Budou popsány systémy majetkových daní ve vybraných zemích Evropské unie. Informace budou čerpány z legislativních pramenů a dalších dostupných materiálů.
4. Bude navržen nový koncept majetkových daní v České republice na základě zjištěných informací ze zahraničních zemí. Navržená změna výběru majetkových daní bude poté aplikována na konkrétní nemovitosti v konkrétním katastrálním území (na území celé obce). Pro výpočty budou použity všechny dostupné aplikace a informace od místní obyvateľky a bude prezentován rozdíl ve způsobu výpočtu. Ve vybrané obci bude presentován stávající způsob řešení majetkových daní se způsobem nově navrženým. Dále bude zhodnocen celkový efekt navrženého způsobu správy a výběru majetkových daní.

V závěru práce budou shrnuty rozdíly ve výběru majetkových daní ve vybraných zemích Evropské unie a v České republice. Budou zhodnoceny některé aspekty

v systémech ve vybraných zemích a navržena diskuse o možném převzetí těchto aspektů do systému v České republice.

2. DAŇOVÝ SYSTÉM ČESKÉ REPUBLIKY

Daň je povinná, zákonem stanovená platba vybraná státem, obcemi a jinými veřejnoprávními subjekty na úhradu veřejných potřeb, a to ve předem určené výšce a s předem určeným termínem splatnosti. Představuje transfer od soukromého k veřejnému sektoru. (Grůň, 2004, s. 25)

Podle Vančurové (Vančurová 2016, s. 9) *je daň povinná, zákonem uložená platba, která plyne do veřejného rozpočtu. Je nenávratná, neekvivalentní a zpravidla neúčelová.*

Přímé daně jsou vyměřovány na základě majetku poplatníka. Jsou adresné a poplatník zná jejich hodnotu, kterou je nucen si většinou sám spočítat a odvést ji, případně k tomuto může využít odborníků, čímž se však nezříká odpovědnosti za správně odvedenou daň.

Nepřímé daně jsou vždy součástí ceny zboží a služeb. Poplatník tak daň zaplatí při koupi zboží či služby a daň odvádí plátce daně. Z tohoto vyplývá rozdílnost poplatníka a plátce daně, kdy poplatník je nositelem daňového břemena a plátce je povinen daň kvantifikovat, vybrat a odvést prostřednictvím správce daně do veřejných rozpočtů.

Daňový systém je podle Jánošíkové (Jánošíková, Mrkývka 2016, s. 303) *nejen soustava daní, ale systém institucí, které zabezpečují správu daní, jejich vyměření, zajištění úhrady a kontrolu, a také i systém nástrojů, metod a pracovních postupů, které tyto instituce uplatňují ve vztahu k daňovým subjektům, případně k dalším osobám.*

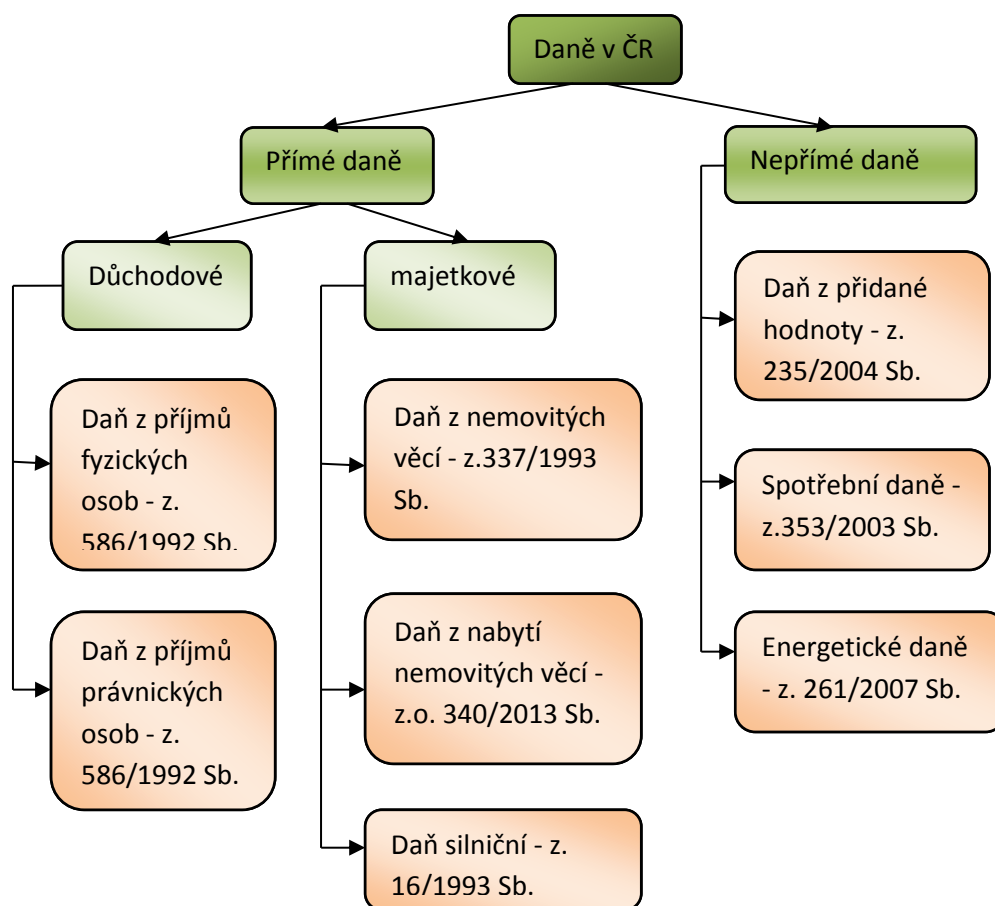
Mezi požadavky, které jsou kladeny na daňový systém, podle Grůň (Grůň 2004, s. 111) patří:

- **Spravedlnost** – Vyjadřuje množství prostředků, kterými subjekt přispívá prostřednictvím daní podle svých možností a prospěchů, které pocítuje jako protiplnění státu. V podstatě to znamená, že kdo má stejně, měl by platit stejně, kdo má víc, měl by platit víc.
- **Daňová efektivnost** – Čím více daní se platí, tím větší jsou administrativní náklady a daňová efektivnost se snižuje.
- **Jednoduchost a srozumitelnost** – Každý by měl znát rozsah svých daňových povinností.
- **Právní perfektnost** – Zaručuje fungování systému.

Daně jsou nejvýznamnějším příjmem státního rozpočtu v České republice. Je nutné rozlišovat mezi pojmy státní rozpočet a veřejné rozpočty. Státní rozpočet je vždy součástí veřejných rozpočtů. Pro naplnění veřejných rozpočtů se nepoužívá jen jedna souhrnná daň, ale celá soustava dílčích daní. Daňový systém je dle Vančurové (2016, s. 49) souhrn všech daní, které se na daném státním území vybírají. Zahrnuje také vztahy mezi jednotlivými daněmi a pravidla, podle kterých se daně vybírají.

Daňový systém a zákony, které upravují konkrétní daně v České republice, ilustruje následující obrázek.

Obrázek 1 Daňový systém České republiky

Zdroj: Vlastní zpracování podle Vančurová, 2016; též Celní správa ČR (České republiky)

Jak si lze z obrázku povšimnout, daňový systém v České republice je poměrně složitý a je upravován velkým množstvím různých zákonů či zákonných opatření. Navíc jsou tyto zákony často novelizovány a jejich komplikovanost se neustále zvyšuje vlivem zavádění různých výjimek. Pro poplatníky daní jsou zákony špatně čitelné, a proto jsou často nuceni pro správný odvod daní využívat služeb účetních firem či daňových poradců.

Daně v České republice spravuje Finanční správa ČR a Celní správa ČR. Mezi daně, které spravují finanční úřady, patří daně z příjmů fyzických a právnických osob, všechny majetkové daně a daň z přidané hodnoty. Celní správa (Celní správa ČR, 2015) dále spravuje daně spotřební, energetické a daň z přidané hodnoty ve vybraných případech pouze při dovozu zboží.

Do 31. 12. 2010 byly daně spravovány podle zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků. Od 1. 1. 2011 procesní způsob, kterým jsou daně spravovány a vybírány, upravuje zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů.

Kromě daní jsou příjmem veřejných rozpočtů také nedaňové veřejné příjmy. Mezi nedaňové příjmy patří dle Vančurové (2016) výnosy z prodeje státního majetku, dotace a příspěvky mezinárodních fondů, dále také povinné příspěvky do státních fondů a různé poplatky. Mezi poplatky lze zařadit správní a soudní poplatky, dálniční známky či místní poplatky. Tyto místní poplatky jsou příjmem obecních rozpočtů a obce také vymezují rámcová pravidla pro jejich konstrukci.

2.1 Základní vymezení majetkových daní

Majetkové daně patří mezi nejstarší vybírané daně. Byly to v historii vůbec první daně, které kdy byly vybírány. V současné době mají pouze omezený význam a jsou z hlediska výnosu jen doplňkem dalších přímých daní, a to daní důchodových. (Vančurová 2014, s. 349)

Dle Radvana (2005, s. 16) jsou majetkové daně klasickými přímými daněmi, které jsou poplatníkům vyměřovány na základě majetku a jsou adresné. Poplatník zná jejich hodnotu, sám je odvádí a sám je nucen si daň také spočítat.

V České republice je možné majetkové daně zařadit do přímých daní a vyskytují se zde v podobě daně z nemovitých věcí, daně z nabytí nemovitých věcí a daně silniční.

V dalších zemích Evropské unie lze identifikovat například ještě daň dědickou, daň darovací, daň z bohatství.

Také rozpočtové určení majetkových daní je různé. Výnos z daně z nemovitých věcí je ve valné většině zemí příjmem rozpočtů obcí, kde se daná nemovitost nachází. Je to platba za služby, které jsou obcí obyvatelům v dané lokalitě poskytovány (např. veřejné osvětlení, zajištění rozvodných sítí aj.) V některých zemích Evropské unie se do těchto příjmů mohou započítávat také různé poplatky. Ve Francii je to například příspěvek na veřejnoprávní audiovizuální vysílání, ve Švédsku byla daň z nemovitostí v roce 2008 zrušena a nahrazena přímo místním poplatkem.

3. EVROPSKÁ UNIE A JEJÍ SOUČASNOST

V roce 2016 bylo součástí Evropské unie 28 členských států. Pro implementaci daňových opatření je nutné jednomyslné přijetí všemi členskými zeměmi, což je s rostoucím počtem členů Evropské unie stále složitější. V příloze A jsou uvedeny všechny členské země Evropské unie s uvedením počtu obyvatel, počtu křesel v Evropském parlamentu a počtu hlasů v Radě Evropské unie v roce 2014.

Na základě Přílohy A je možné vyvodit, které země mají největší hlasovací sílu při schvalování daňové legislativy v Evropské unii. Jsou to státy s nejvyšším počtem obyvatel jako Francie, Itálie, Německo a Velká Británie. Tyto státy mají také největší vliv na daňovou legislativu v Evropské unii.

Na základě referenda z 23. června 2016 (iDnes, 2016) 72% voličů Velké Británie odhlasovalo, že Velká Británie opustí Evropskou unii. Velkou Británií v roce 2016 proběhla jednání o vystoupení podle čl. 50 Lisabonské smlouvy. Po aktivaci těchto jednání má Velká Británie dva roky na to, aby vypořádala všechny náležitosti, tzn., že již v roce 2018, pokud nebude lhůta pro vystoupení prodloužena, Velká Británie opustí řadu členských států Evropské unie. Podle informací (The Telegraph, 16. 9. 2016) nebude zřejmě jednání o vystoupení Velké Británie jednoduché, protože úředníci budou trvat na přísném dodržení všech ujednání článku 50 Lisabonské smlouvy. Představitelé Evropské unie doufají, že si Velká Británie během této dvouleté lhůty svůj odchod z EU rozmyslí a nadále zůstane jejím členem.

3.1. Harmonizace daní v Evropské unii

Harmonizace znamená sblížení. V oblasti daňových předpisů ji lze vysvětlit jako přibližování daňové legislativy na základě společných pravidel zúčastněných zemí. Harmonizací se zabývá již Smlouva o Evropských společenstvích z roku 1957. Obecně jsou za první formu úpravy spolupráce členských zemí pokládány články 95 – 98 kapitoly 2 – Daňová ustanovení a články 100 – 102 kapitoly 3 – Sblížení právních předpisů Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství. (Láchová 2007, s. 37-38) Ovšem harmonizace probíhá více na úrovni nepřímých daní, přímé daně jsou harmonizovány pomalu a majetkové daně téměř vůbec. U přímých daní dochází spíše k negativní harmonizaci, kdy nejsou přijímány postupy, jejichž výsledkem je zavedení

shodných pravidel ve všech členských státech, ale jsou např. na základě judikatury Evropského soudního dvora činěna opatření, která mají vliv na konkrétní národní daňové systémy. Příkladem negativní harmonizace (Judikatura soudního dvora, 2009) může být stanovisko generální advokátky ECLI:EU:C:2009:483 z 16. 7. 2009 o předběžné otázce v souvislosti se zdaňováním fúzí podniků daní z převodu nemovitostí v Nizozemsku. V této věci bylo soudním dvorem odpovězeno, že v rámci fúze podniků nemůže být na základě neprokázání skutku vyhýbání se dani z převodu majetku odepřeno daňové zvýhodnění, kterým je v Nizozemsku při fúzi podniků převod majetku úplně osvobozen. Na základě tohoto stanoviska je v podobných případech rozhodováno obdobně ve všech zemích Evropské unie. V rámci pozitivní harmonizace daňových systémů států Evropské unie se majetkových daní týkají pouze smlouvy o zamezení dvojího zdanění v oboru daní příjmů a majetkových daní. V následující tabulce je uveden přehled smluv o zamezení dvojího zdanění států Evropské unie (EU) platných k 7. 4. 2016.

Tabulka 1 Přehled smluv o zamezení dvojího zdanění platných k 7. 4. 2016

Stát EU	Platnost ode dne	Sbírka zákonů (eventuelně sbírka mezinárodních smluv)
Belgie	24. 7. 2000	95/2000 Sb.m.s.
Bulharsko	2. 7. 1999	203/1999 Sb.
Dánsko	17. 12. 2012	14/2012 Sb.m.s.
Estonsko	26. 5. 1995	184/1995 Sb.
Finsko	12. 12. 1995	43/1996 Sb.
Francie	1. 7. 2005	79/2005 Sb.m.s.
Irsko	21. 4. 1996	163/1996 Sb.
Itálie	26. 6. 1984	17/1985 Sb.
Kypr	26. 11. 2009	120/2009 Sb.m.s.
Litva	8. 8. 1995	230/1995 Sb.
Lotyšsko	22. 5. 1995	170/1995 Sb.
Lucembursko	31. 7. 2014	51/2014 Sb.m.s.
Maďarsko	27. 12. 1994	22/1995 Sb.
Malta	6. 6. 1997	164/1997 Sb.
Německo	17. 11. 1983	18/1984 Sb.
Nizozemsko	5. 11. 1974	138/1974 Sb.
Polsko	11. 6. 2012	102/2012 Sb.m.s.
Portugalsko	1. 10. 1997	275/1997 Sb.
Rakousko	22. 3. 2007	31/2007 Sb.m.s.
Rumunsko	10. 8. 1994	180/1994 Sb.
Řecko	23. 5. 1989	98/1989 Sb.
Slovensko	14. 7. 2003	100/2003 Sb.m.s.
Chorvatsko	28. 12. 1999	42/2000 Sb.m.s.
Slovinsko	28. 4. 1998	214/1998 Sb.
Španělsko	5. 6. 1981	23/1982 Sb.
Švédsko	8. 10. 1980	9/1981 Sb.
Velká Británie	20. 12. 1991	89/1992 Sb.

Zdroj: Vlastní zpracování podle Ministerstvo financí České republiky, 2016

Z tabulky je zřejmé, že daňová harmonizace probíhá již dlouhou dobu. Tyto smlouvy byly uzavírány ještě před vstupem České republiky do Evropské unie v roce 2004, a to na základě hospodářské spolupráce mezi státy.

3.2 Vývoj daňového zatížení zemí Evropské unie

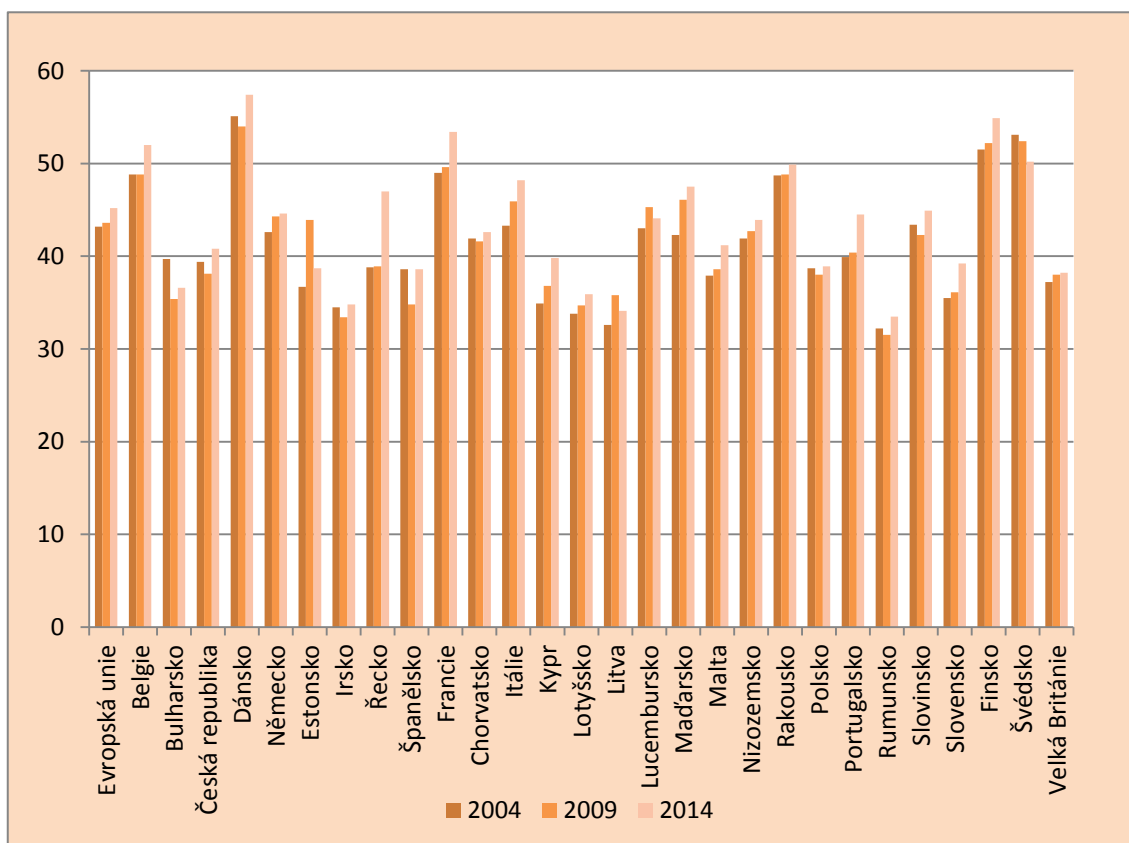
Daňové zatížení obyvatel členských států se výrazně liší. Obecně jsou země Evropské unie vzhledem k vyšší průměrné daňové kvóty považovány za oblasti s vysokým daňovým zatížením oproti ostatním zemím světa (Láchová 2007, s. 129).

Vývoj daňového zatížení v Evropské unii je možné sledovat například na vývoji daňové kvóty, což jsou vládní daňové příjmy vyjádřené v % z hrubého domácího produktu.

Daňová kvóta je mezinárodní srovnávací ukazatel vyjádřený podílem daňového výnosu na hrubém domácím produktu. (daňové kvóty, 2001)

Složená daňová kvóta je podíl daňového výnosu včetně sociálního pojištění na hrubém domácím produktu. (Láchová, 2007)

Obrázek 2 Daňová kvóta v zemích Evropské unie

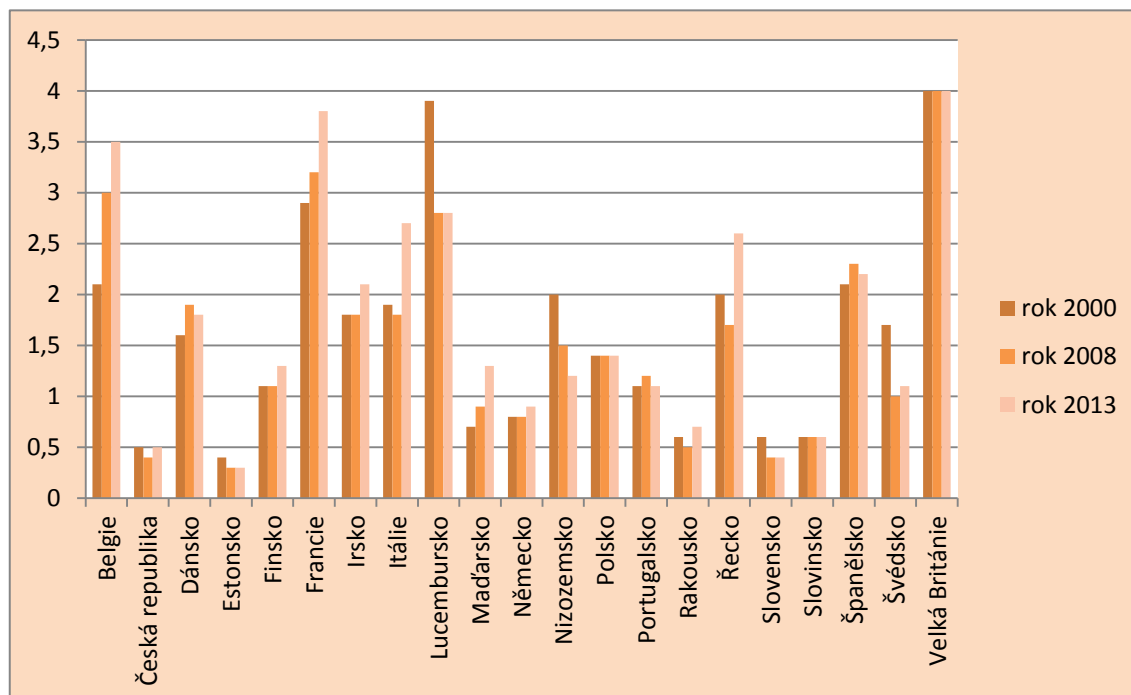
Zdroj: Vlastní zpracování podle Database – Eurostat, 2016

Z obrázku je možné vysledovat trend daňového zatížení v členských zemích. Nejvyšší daně platí obyvatelé severovýchodních zemí a nejnižší obyvatelé pobaltských zemí. Celkově je na obrázku patrný trend zvyšujícího se daňového zatížení (pouze ve dvou zemích se od roku 2004 do roku 2014 daňové příjmy snížily). Velmi patrné je to u zemí zasážených ekonomickou krizí, jako je Řecko, Španělsko nebo Portugalsko.

3.3 Vývoj fiskálního efektu z majetkových daní v zemích OECD

Majetkové daně se na celkovém příjmu rozpočtů zemí Evropské unie podílejí jen nepatrnou částí. Je to možné pozorovat na následujícím obrázku.

Obrázek 3 Výnosy z majetkových daní v % HDP

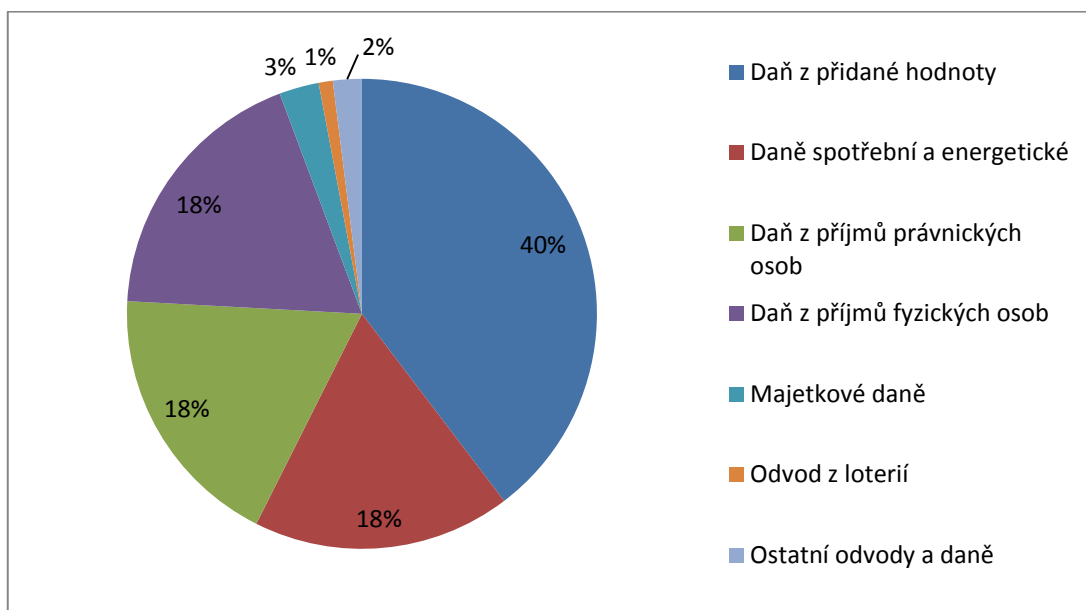
Zdroj: Vlastní zpracování podle OECD Revenue statistic, 2016

Údaje z obrázku zahrnují země Evropské unie, které jsou členem Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD). Je jasně patrné, že Česká republika má třetí nejmenší výnosy z majetkových daní ze všech uvedených zemí. To může být způsobeno nejen nízkými sazbami majetkových daní, ale i efektivností výběru daní či množstvím daňových úniků.

3.4 Vývoj výnosů z majetkových daní v České republice

Podíl výnosů majetkových daní na celkovém fiskálním efektu v České republice je relativně malý. Celkový přehled podílu jednotlivých daní je patrný z následujícího obrázku.

Obrázek 4 Podíl jednotlivých daní na celkovém fiskálním efektu v ČR v roce 2015

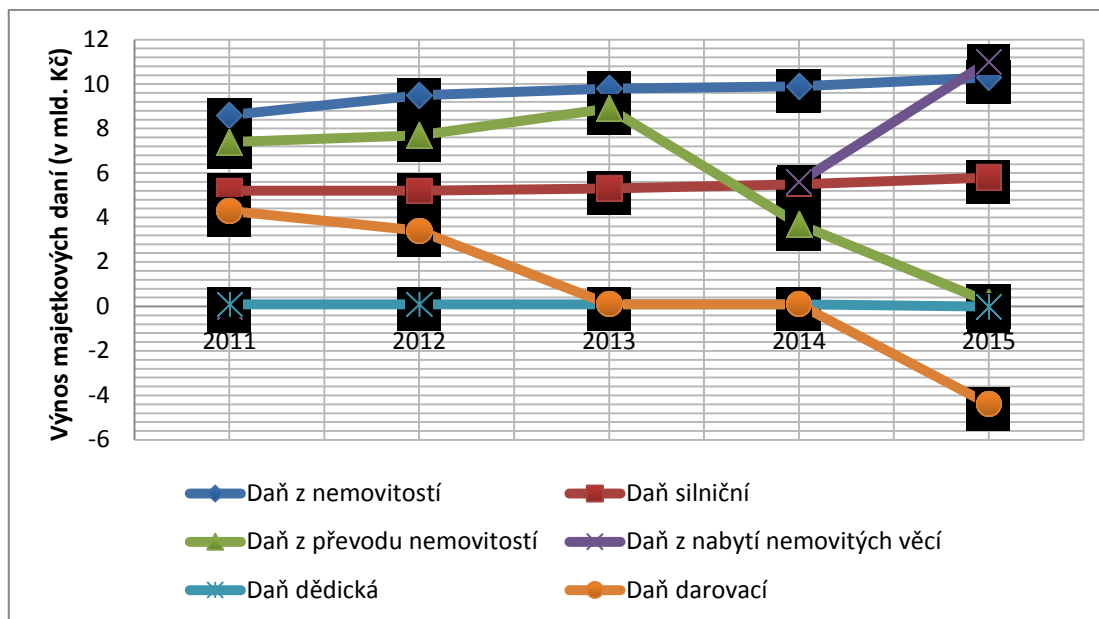

Zdroj: Vlastní zpracování podle Říha Ladislav, 2016

Největší podíl na fiskálním efektu představuje daň z přidané hodnoty. Daně z příjmů a spotřební daně mají zhruba stejný podíl a majetkové daně se podílejí pouhými 3%. Z obrázku je patrné, že největším zájmem českých zákonodárců jsou daně s největším výnosem a je jim věnována zvýšená péče a dohled a daně s nízkým podílem výnosu jsou řešeny pouze okrajově. Jde samozřejmě především o daně majetkové.

Jak již bylo uvedeno, majetkové daně jsou složeny z daně z nemovitých věcí, daně z nabytí nemovitých věcí, daně silniční a již historicky daně dědické, darovací a z převodu nemovitostí. Na obrázku č. 4 je možné demonstrovat vývoj jednotlivých druhů majetkových daní v historickém kontextu. Je zde zachycen vývoj od roku 2011 do roku 2015.

Obrázek 5 Vývoj fiskálního efektu jednotlivých majetkových daní v ČR

Zdroj: Vlastní zpracování podle Říha Ladislav, 2016

Z obrázku je možné vyčíst, že nejstabilnější příjem plyne z daně z nemovitých věcí a daně silniční. Daň z převodu nemovitostí byla v roce 2014 nahrazena daní z nabytí nemovitých věcí a od roku 2014 se už pouze doměřují daňová přiznání podaná před platností nového zákonného opatření k dani z nabytí nemovitých věcí. Daň dědická je nulová celou dobu sledování, protože dědictví je v drtivé většině osvobozeno. Daň dědická spolu s daní darovací byla v roce 2013 zrušena a byla inkorporována do daně z příjmů. Od roku 2014 je daň darovací záporná. Důvodem je (Říha, 2016, s. 9) rozsudek Nejvyššího správního soudu o navrácení daně darovací za bezplatně nabyté emisní povolenky let 2011 a 2012 ve výši 4,46 mld. Kč.

4. VÝBĚR ZEMÍ PRO KOMPARACI V RÁMCI EVROPSKÉ UNIE

Pro diplomovou práci a srovnání systémů majetkových daní budou vybrány země, které mají největší vliv na vývoj daní v Evropské unii, popřípadě jsou pro srovnání daňových systémů zajímavé. Kromě systému České republiky budou představeny systémy majetkových daní Spolkové republiky Německo a Francie. Spolková republika Německo a Francie patří k zakladatelům Evropské unie. Obě tyto země mají rozhodující vliv na fungování celé Evropské unie a mají největší počet obyvatel v rámci států Evropské unie. Francie je pro komparaci majetkových daní zajímavá také proto, že v rámci OECD (obrázek č. 3) vykazuje třetí nejvyšší výnos z majetkových daní.

Spolková republika Německo je nejlidnatější zemí Evropské unie. V roce 2016 žilo na území Německa 82 175 684 obyvatel. 96 německých poslanců zasedá v Evropském parlamentu z celkových 751. Komisařem Evropské komise byl zvolen Günther H. Oettinger, který je zodpovědný za rozpočet a lidské zdroje. Německo má 24 zástupců v Evropském hospodářském a sociálním výboru z celkových 350 členů a 23 zástupců v Evropském výboru regionů z celkových 350 členů. (28 členských států EU, 2017)

Francie je s celkovým počtem obyvatel 66 759 950 v roce 2016 druhou nejlidnatější zemí Evropské unie. V Evropském parlamentu zasedá 74 francouzských poslanců z celkových 751. Členem Evropské komise je Francouz Pierre Moscovici který je odpovědný za hospodářské a finanční záležitosti, daně a cla. Dále má Francie 24 zástupců v Evropském hospodářském a sociálním výboru a 23 zástupců v Evropském výboru regionů. (28 členských států EU, 2017)

Česká republika pro srovnání velikosti měla v roce 2016 celkem 10 553 843 obyvatel. V Evropském parlamentu zasedalo 21 zástupců. Věra Jourová zasedá v Evropské komisi a má na starosti spravedlnost spotřebitele a rovnost žen a mužů. V Evropském hospodářském a sociálním výboru a Evropském výboru regionů zasedá shodně 12 zástupců z České republiky. (28 členských států EU, 2017)

5. MAJETKOVÉ DANĚ V ČESKÉ REPUBLICE

Daňový systém a systém majetkových daní v České republice je zobrazen na obrázku 1. První majetkové daně se na území Českého království začaly platit již ve dvanáctém století. Daň se týkala obdělávaných pozemků a městských domů, avšak církev, ani šlechta tuto daň neodváděly. (Radvan, 2007)

Významným okamžikem v historii majetkových daní byl rok 1748, kdy byl zaveden revisitační katastr, který popisoval veškerou poddanskou půdu podle rozlohy a kvality. Berně technickou jednotkou se stala usedlost. (Radvan, 2007)

Další reformou v roce 1785 za vlády Josefa II. bylo šlechtě a církvi odňato právo neplatit daň a daňovou jednotkou se stala parcela (pozemek).

Po vzniku samostatného Československa byla v roce 1927 provedena daňová reforma zákonem č. 76/1927 Sb., o přímých daních. K nemovitostem se vztahovala daň pozemková a domovní. Pozemková daň se platila z výnosu. Domovní daň byla rozdělena na daň činžovní z pronajímaných budov a daň třídní. Základem domovní daně byl také výnos v podobě nájemného nebo hodnota podle počtu obytných místností. Další majetkovou daní byl v té době poplatek nemovitostní, který se týkal všech transferů nemovitostí, a to také v případě smrti, za úplaty i bez ní. Zde byla základem daně tržní cena nemovitosti. Poslední majetkovou daní byla daň z motorových vozidel, která byla v roce 1951 zrušena. (Radvan, 2007).

Po válce (Falada, 2009), v roce 1946 byl vydán zákon o dávce z majetkového přírůstku a dávce z majetku, tzv. milionářská dávka, k odstranění škod způsobených válkou. Základem daně byl přírůstek majetku k 1. 1. 1939 a k 15. 11. 1945.

V roce 1948 (Radvan 2007) byla provedena daňová reforma, kdy byla zavedena zemědělská daň. Její součástí byla daň z pozemků, daň z příjmů občanů ze zemědělské výroby a zemědělská daň ze zisku. Domovní daň zůstala zachována, ale základem daně u nepronajímaných budov se stala zastavěná plocha, u pronajímaných budov to nadále bylo nájemné a cena užívání.

V roce 1952 byla znovu zavedena daň z motorových vozidel. V roce 1964 byla znovu zrušena, ale v roce 1974 byla opět obnovena.

Místo transferových daní byly od roku 1957 zavedeny notářské poplatky, a to poplatek z převodu nebo přechodu nemovitostí, poplatek z dědictví a poplatek z darování. Notářské poplatky byly zrušeny až s příchodem nové daňové soustavy v roce 1993.

V roce 2014 byly daně dědická a darovací zrušeny a zakomponovány do daně z příjmů. Daň z převodu nemovitostí byla nahrazena daní z nabytí nemovitých věcí. To znamená, že od roku 2017 je součástí majetkových daní v České republice daň z nemovitých věcí, daň z nabytí nemovitých věcí a daň silniční.

5.2. Daň z nemovitých věcí

Od zavedení, to je od roku 1993, upravuje daň z nemovitých věcí zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů.

Správu daně z nemovitých věcí vykonávají podle § 1 zákona č.456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky místně příslušné finanční úřady, respektive územní pracoviště. V roce 2013 byl zaveden tzv. krajský princip, kdy je správa daně z nemovitých věcí vykonávána jedním místně příslušným územním pracovištěm v kraji pro všechny nemovitosti poplatníka v rámci jednoho kraje. Místně příslušné pracoviště je zvoleno podle významnosti nemovitosti (např. obytný dům je významnější než objekt k rodinné rekreaci) a je určeno přesně stanoveným algoritmem vydaným Generálním finančním ředitelstvím v pokynu č. GFŘ-D-12 o finančních úřadech, jejich územních pracovištích a o umístění spisu nebo jeho příslušné části. Poplatník si také může sám zvolit místně příslušné pracoviště a na základě písemné žádosti je mu správa daně z nemovitostí převedena do jím určeného pracoviště.

Veškerý výnos daně z nemovitých věcí je v České republice podle zákona č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, příjmem obecních rozpočtů.

Daň z nemovitých věcí se skládá z daně z pozemků a daně ze staveb a jednotek.

5.2.1. Daň z pozemků

Předmětem daně z pozemků jsou (§ 2 zákona 338/1992 Sb., 2016) pozemky na území České republiky evidované v katastru nemovitostí. Pro správné vyměření daně jsou tedy rozhodující údaje vedené Katastrálními úřady a podkladem pro vyměření daně jsou listy vlastnictví. Předmětem daně z pozemků jsou

- Veškeré pozemky, které nejsou zastavěné zdanitelným stavbami v rozsahu zastavěné plochy těchto staveb.
- Lesní pozemky určené k plnění funkcí lesa a které nejsou lesy ochrannými a lesy zvláštního určení.
- Vodní plochy, které slouží k intenzivnímu a průmyslovému chovu ryb.
- Pozemky, které nejsou určené k obraně České republiky.
- Pozemky, které nejsou součástí zdanitelných jednotek.

Poplatník daně je (§ 3 zákona č. 338/1992 Sb.) vlastník pozemku, státní organizace, uživatel pozemku, svěřenský, podílový fond nebo fond obhospodařovaný penzijní společností, stavebník, nájemce pozemku nebo uživatel v přesně stanovených případech určených v zákoně. Není to tedy vždy jen vlastník pozemku.

Osvobození od daně je taxativně vyjmenováno v § 4 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí. Stejně jako u všech daní v České republice je množství osvobození poměrně rozsáhlé. Obecně se dá konstatovat, že jsou osvobozeny pozemky, které jsou ve veřejném vlastnictví nebo pozemky, které slouží veřejným či veřejně prospěšným účelům.

Základ daně se odvíjí od určení druhu pozemku. Pro výpočet daně se pozemky rozdělují podle druhu a pro každý druh pozemku nebo skupinu druhů pozemku, se používá jiný algoritmus výpočtu. Přehledně jsou pozemky rozděleny v daňovém přiznání.

Tabulka 2 Přehled zdanitelných pozemků v ČR

Označení pozemku	Druh pozemku dle katastru nemovitostí	Základ daně	Základní sazba daně
A	Orná půda, chmelnice, vinice, zahrady, ovocné sady	Výměra pozemku násobená cenou půdy dle oceňovací vyhlášky	0,75%
B	Trvalý travní porost	Výměra pozemku násobená cenou půdy dle oceňovací vyhlášky	0,25%

C	Hospodářské lesy	Cena podle platných cenových předpisů, nebo součin skutečné výměry pozemku a částky 3,80	0,25%
D	Vodní plochy	Cena podle platných cenových předpisů, nebo součin skutečné výměry pozemku a částky 3,80	0,25%
E	Zastavěná plocha a nádvoří	Skutečná výměra pozemku	0,20 Kč
F	Stavební pozemek	Skutečná výměra pozemku	2,00 Kč
G	Ostatní plocha	Skutečná výměra pozemku	0,20 Kč
X	Zpevněné plochy sloužící k podnikání v zemědělské prvovýrobě, lesním a vodním hospodářství	Skutečná výměra pozemku	1,00 Kč
Y	Zpevněné plochy sloužící k podnikání v průmyslu, stavebnictví, dopravě, energetice, ostatní zemědělské výrobě a ostatních druzích podnikání	Skutečná výměra pozemku	5,00 Kč

Zdroj: Vlastní zpracování dle zákona č.338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí

Výpočet daně z pozemků je dán násobkem základu daně a sazby daně.

Pro pozemky E – Y se sazba daně násobí koeficientem dle počtu obyvatel (§6, odst. 4, zákona 338/1992 Sb.)

Tabulka 3 Přehled koeficientů podle počtu obyvatel v ČR

Obce s počtem obyvatel	Koeficient
Do 1 000	1,0
Nad 1 000 do 6 000	1,4
Nad 6 000 do 10 000	1,6
Nad 10 000 do 25 000	2,0
Nad 25 000 do 50 000	2,5
Nad 50 000 a ve statutárních městech, Františkových Lázních, Luhačovicích Mariánských Lázních a Poděbradech	3,5
V Praze	4,5

Zdroj: Vlastní zpracování dle zákona č.338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí

Obce mají podle § 84 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích zákonem stanovenou, ale pouze omezenou pravomoc tyto koeficienty upravovat. Koeficient obec může zvýšit o jednu kategorii a snížit o jednu až 3 kategorie. Praha může zvýšit koeficient maximálně na 5. Tato úprava může být provedena pouze obecně závaznou vyhláškou podle výše uvedeného ustanovení zákona o obcích.

5.2.2. Daň ze staveb a jednotek

Předmětem daně ze staveb a jednotek jsou (§7 zákona 338/1992 Sb.) zdanitelné stavby nebo jednotky (také část budovy nebo inženýrské stavby podle přílohy k zákonu 338/1992 Sb.) na území České republiky. Stavba i jednotka musí být dokončená nebo užívaná. Pokud se ve zdanitelné stavbě nachází zdanitelné jednotky, jsou předmětem tyto jednotky, avšak stavba již ne.

Poplatníkem daně je (§ 8 zákona 338/1992 Sb.) vlastník stavby nebo zdanitelné jednotky, státní organizace, uživatel, svěřenský fond, podílový fond, fond obhospodařovaný penzijní společností nájemce nebo pachtýř v přesně zákonem stanovených případech.

Osvobození od daně je stejně jako u daně z pozemků taxativně vymezeno v § 9 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí ve znění pozdějších předpisů. Opět lze obecně říci, že osvobozeny jsou stavby vlastněné státem, obcemi a stavby sloužící k veřejně prospěšným účelům. Dále jsou například osvobozeny stavby, u kterých došlo

k přechodu systému vytápění z pevných paliv na obnovitelné zdroje, nebo stavby ve vlastnictví osob zdravotně tělesně postižených.

Základ daně ze staveb a jednotek je podle §10 zákona č.338/1992 Sb. výměra zastavěné plochy v m² ve stavu k 1. lednu zdaňovacího období. U jednotky je základem daně upravená podlahová plocha, což je výměra podlahové plochy jednotky k 1. lednu zdaňovacího období vynásobená koeficientem 1,20, nebo 1,22. Tyto koeficienty jsou určeny na základě spoluvlastnictví pozemku, které jsou součástí jednotky, nebo užívaných společně s jednotkami. V případě, že součástí jednotky je podíl na pozemku, nebo vlastník jednotky je spoluvlastníkem jiného pozemku ve spoluvlastnictví vlastníků jednotek užívaných s jednotkami použije se koeficient 1,22, v ostatních případech se použije koeficient 1,20.

Sazba daně je diferencovaná podle druhu stavby a přehledně je vyčíslena v následující tabulce.

Tabulka 4 Přehled zdanitelných staveb a jednotek v ČR

Označení stavby	Druh stavby, či jednotky dle katastru nemovitostí	Základ daně	Sazba daně
H	Obytný dům	Zastavěná plocha	2,-Kč
I	Příslušenství k budově obytného domu	Zastavěná plocha přesahující 16m ²	2,- Kč
J	Stavba pro rodinnou rekreaci	Zastavěná plocha	6,- Kč
K	Příslušenství k budově pro rodinnou rekreaci	Zastavěná plocha	2,- Kč
L	Garáž	Zastavěná plocha	8,-Kč
M	Stavba pro podnikání v zemědělské prvovýrobě, lesním, nebo vodním hospodářství	Zastavěná plocha, nebo upravená podlahová plocha	2,-Kč
N	Stavba pro podnikání v průmyslu, stavebnictví,	Zastavěná plocha, nebo upravená podlahová plocha	10,-Kč

	dopravě, energetice, nebo ostatní zemědělské prvovýrobě		
O	Stavba pro ostatní druhy podnikání	Zastavěná plocha, nebo upravená podlahová plocha	10,-Kč
P	Ostatní zdanitelná stavba	Zastavěná plocha	6,-Kč
R	Jednotka pro bydlení - byt	Upravená podlahová plocha	2,- Kč
S	Jednotka pro podnikání v zemědělské prvovýrobě, lesním a vodním hospodářství	Upravená podlahová plocha	2,- Kč
T	Jednotka pro podnikání v průmyslu, stavebnictví, dopravě, energetice nebo ostatní zemědělské výrobě	Upravená podlahová plocha	10,- Kč
U	Jednotka pro ostatní druhy podnikání	Upravená podlahová plocha	10,- Kč
V	Jednotka jako garáž	Upravená podlahová plocha	8,- Kč
Z	Ostatní zdanitelná jednotka	Upravená podlahová plocha	2,- Kč

Zdroj: Vlastní zpracování dle zákona č.338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí

U staveb H - P se (§ 11, zákona č. 338/1992 Sb.) základní sazba daně zvyšuje o 0,75 Kč za každé další nadzemní podlaží, které u nepodnikatelských staveb musí přesahovat 2/3 zastavěné plochy a u podnikatelských budov musí přesahovat 1/3 zastavěné plochy. Základní sazba daně se násobí koeficientem podle počtu obyvatel, který je stejný jako u pozemků a jednotlivé koeficienty jsou uvedeny v tabulce 3.

Obce mohou obecně závaznou vyhláškou stanovit koeficient u staveb J-O a zdanitelných jednotek S-V ve výši 1,5. Tímto koeficientem se násobí základní sazba daně. U staveb J a K, které jsou umístěné v národních parcích a zónách I. chráněných krajinných oblastí, se základní sazba daně ještě násobí koeficientem 2,0.

Daň se u staveb také zvyšuje (§ 11 a zákona č. 338/1992 Sb.), pokud je část prostoru v obytném domě užívána k podnikání a to o součin podlahové plochy sloužící

k podnikání a částky 2,- Kč. U zdanitelných jednotek se daň zvyšuje o součin upravené podlahové plochy a kladného rozdílu mezi 1. sazbou daně určenou pro jednotku, jejíž převažující část podlahové plochy slouží k podnikání a 2. sazbou daně určenou pro tuto jednotku.

Společná ustanovení (§ 12 Zákona č. 338/1992 Sb.)

Dalším koeficientem, který si může obec stanovit je místní koeficient, který může nabývat hodnot 2, 3, 4 nebo 5. Tímto koeficientem lze zatížit všechny pozemky, zdanitelné stavby a jednotky mimo pozemky A a B.

Daňové přiznání (§ 13a zákona č. 338/1993 Sb. o dani z nemovitých věcí) podává vlastník nemovitosti do 31. ledna zdaňovacího období ve stavu nemovitosti k 1. lednu. Pokud má daňový subjekt daňové přiznání již podané v předchozím roce a ve srovnání s předchozím rokem nedošlo ke změně okolností rozhodných pro vyměření daně, nemusí daňové přiznání podávat znovu a daň je mu vyměřena ve výši poslední známé daně. V řádném termínu pro podání daňového přiznání může spoluvlastník nemovitosti podat daňové přiznání na svůj spoluvlastnický podíl. V případě, že podá takovéto daňové přiznání alespoň jeden ze spoluvlastníků, je ostatním spoluvlastníkům vyměřena daň ve výši jejich spoluvlastnického podílu z moci úřední. Pokud není do 31. prosince roku, ve kterém byl podán návrh na vklad na katastr nemovitostí, rozhodnuto o tomto vkladu, je poplatník povinen podat daňové přiznání do 3 měsíců od zápisu tohoto vkladu do katastru nemovitostí.

Splatnost daně (§ 15 zákona č. 338/1993 Sb., o dani z nemovitých věcí) je stanovena na 31. květen zdaňovacího období. V případě, že částka daně přesahuje 5 000,- Kč, může být částka daně zaplacená ve dvou stejných splátkách, a to k 31. květnu a k 30. listopadu zdaňovacího období. U poplatníků, kteří provozují zemědělskou výrobu a chov ryb, je daň splatná ve dvou stejných splátkách - 31. srpna a 31. listopadu. Pokud daň nepřesáhne částku 30,- Kč, vyměří se, ale nepředepíše, tzn., že poplatník daň neplatí. U spoluvlastnických podílů je pro jednoho poplatníka v územní působnosti jednoho správce i v případě, že částka daně nepřesáhne 50,- Kč vyměřována a předepisována daň právě v této výši.

5. 3. Daň z nabytí nemovitých věcí

Od roku 2014 je daň z nabytí nemovitých věcí (dále jen daň z nabytí) upravována zákonným opatřením Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí ve znění pozdějších předpisů.

Správu daně z nabytí vykonávají podle zákona č.456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky místně příslušné finanční úřady, respektive územní pracoviště v místě, kde se převáděná nemovitost nachází.

Výnos daně z nabytí je podle § 28 zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí příjmem státního rozpočtu.

Poplatníkem daně (§ 1 zákonného opatření Senátu č.340/2013 Sb.) je od 1. 11. 2016 nabyvatel vlastnického práva.

Předmětem daně (§ 2 zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb.) je úplatné nabytí vlastnického práva k nemovité věci, a to také na základě zajišťovacího převodu práva, nebo úplatného postoupení pohledávky zajištěné zajišťovacím převodem práva. Úplatné nabytí znamená, že za převod práva proběhla platba buď v penězích, nebo také v nepeněžním plnění.

Osvobození od daně se vztahuje k veřejnoprávní oblasti (§ 6 zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb.), k novým stavbám rodinného domu a jednotek v bytovém domě, pokud dojde k prodeji do 5 let ode dne, od kterého jde novou stavbu, nebo jednotku užívat (§ 7 zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb.)

Základem daně z nabytí (§ 10 zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb.) je nabývací hodnota nemovitosti, kterou si poplatník může snížit o uznatelný výdaj. Tímto uznatelným výdajem je podle § 24 zákonného opatření Senátu 340/2013 Sb. poplatek znalci za znalecký posudek, pokud je vyžadovanou přílohou k daňovému přiznání.

Nabývací hodnotou (§ 11 – 25 zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb.) jsou:

1) Sjednaná cena – cena uvedená v kupní smlouvě, která byla skutečně za převod práva zaplacená. Sjednaná cena je nabývací hodnotou a tedy základem daně v případě, že je větší, nebo rovna srovnávací daňové hodnotě.

2) Srovnávací daňová hodnota – je částka odpovídající 75% ceny zjištěné nebo směrné hodnoty.

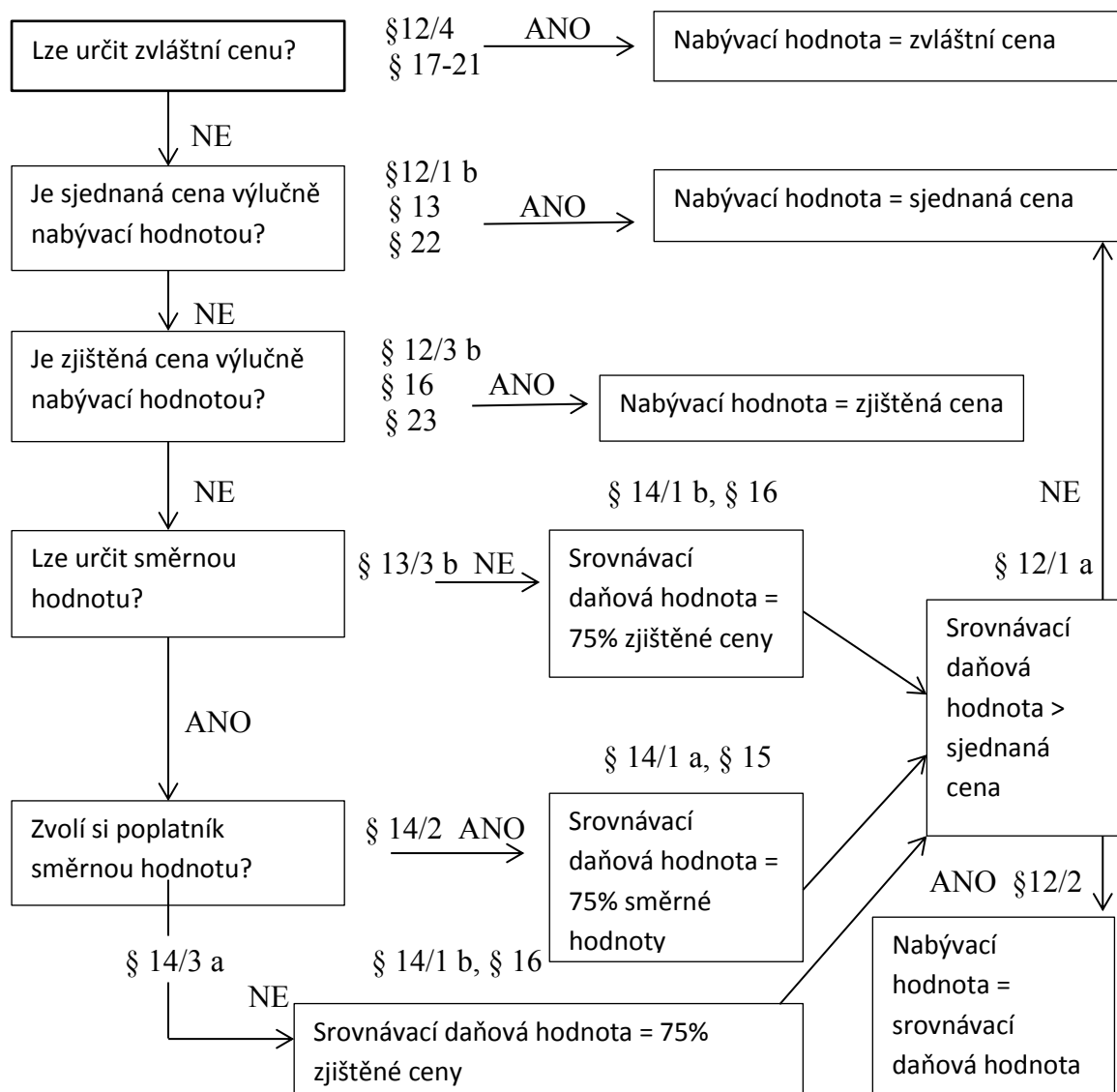
Směrná hodnota dle § 15 zákonného opatření Senátu č.340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí ve znění pozdějších předpisů: „*Vychází z cen nemovitých věcí v místě, ve kterém se nemovitá věc nachází ve srovnatelném časovém období s tím, že se zohledňuje druh, poloha, účel, stav, stáří, vybavení a stavebně technické parametry nemovité věci*“.

3) Zjištěná cena – cena určená podle zákona o oceňování majetku (na základě znaleckého posudku).

4) Zvláštní cena – cena dosažená při vydražení, nebo předražku, u obchodních korporací, v souvislosti s insolvencí, pozůstalostí, nebo v ostatních případech. Zvláštní ceny v jednotlivých případech jsou taxativně vyjmenované v § 17 – 21 Zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb. Zvláštní cenu uvádí jako základ daně do daňového přiznání poplatník v případě, že ji lze určit.

Pro určování nabývací hodnoty byl Generálním finančním ředitelstvím vydán následující diagram.

Obrázek 6 Postup určení nabývací hodnoty

Zdroj: Vlastní zpracování dle Finanční správa, 2014

Určení nabývací hodnoty je poměrně složité a při čtení zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb. nejasné. Tento diagram usnadňuje poplatníkům orientaci, co je základem daně při převodu nemovitostí.

Sazba daně (§ 26-27 zákonného opatření Senátu č.340/2013 Sb.) činí 4% a spočítá se vynásobením základu daně zaokrouhleného na celé stokoruny nahoru a sazby daně. Pokud daň nepřesáhne částku 200,- Kč, daň se nestanoví a neplatí.

Daňové přiznání poplatník podává u správce daně, v jehož obvodu se nemovitost nachází (§29 zákonné opatření Senátu č.340/2013 Sb.). Musí být podáno do konce třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž došlo ke vkladu práva do katastru nemovitostí. Přílohou daňového přiznání jsou prosté kopie kupních či směnných smluv, vyznamení o zápisu vkladu do katastru nemovitostí a znaleckých posudků, pokud je nabývací hodnotou cena zjištěná nebo je-li cena sjednaná porovnávána pro určení nabývací hodnoty se srovnávací daňovou hodnotou, pro jejíž určení se použila zjištěná cena (§ 34-36 zákonné opatření Senátu č. 340/2013).

5.4 Daň silniční

Od vytvoření nové daňové soustavy v roce 1993 je daň silniční upravována zákonem č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů. Jak bylo již v kapitole Stručná historie majetkových daní v České republice uvedeno, daň silniční byla v historii několikrát zrušena a znovu zavedena. Její výtěžnost je oproti jiným majetkovým daním vybíraných v České republice malá.

Daň silniční je jediná majetková daň, ke které se poplatník musí na místně příslušném pracovišti registrovat. Vyplývá to jak ze samotné podstaty daně, kdy poplatníkem je vždy osoba vykonávající samostatně výdělečnou činnost, tak také z § 10 odst. 1 zákona č. 16/1993 Sb., ze kterého vyplývá, že poplatník je povinen se registrovat ve lhůtě splatnosti nejbližší zálohy na daň.

Fiskální efekt z daně silniční je příjmem státního fondu dopravní infrastruktury podle § 5 zákona č. 243/2000 Sb. o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů.

Předmětem daně silniční jsou silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla registrovaná a provozovaná v České republice, která jsou používána fyzickou nebo právnickou osobou k výdělečné činnosti. Dále také vozidla s největší povolenou hmotností nad 3,5 tuny, která slouží výlučně k přepravě nákladů.

Osvobození od daně je taxativně vyjmenované v §3 zákona č. 16/1993 Sb. Obecně lze konstatovat, že osvobozena jsou vozidla veřejných úřadů, vozidla sloužící k veřejně prospěšným účelům, záchranná vozidla a vozidla s pohonem ohleduplným k životnímu prostředí.

Poplatníkem daně (§ 4 zákona č.16/1993 Sb.) je provozovatel vozidla zapsaný v technickém průkazu vozidla, dále uživatel vozidla, pokud provozovatel zemřel, zanikl, nebo byl zrušen a také zaměstnavatel, pokud povinnost nevznikla již provozovateli vozidla. Poplatníkem daně je také organizační složka osoby se sídlem v zahraničí a uživatel vozidla určeného jako mobilizační rezerva nebo pohotovostní zásoba.

Základ daně je určen zdvihovým objemem motoru u osobních automobilů bez elektrického pohonu. U ostatních vozidel a návěsů je základem daně součet největších povolených hmotností na nápravy v tunách a počet náprav (§ 5 zákona č. 16/1993 Sb.).

Sazba daně je stanovena v § 6 zákona č. 16/1993 Sb., o dani silniční a její výše jsou uvedeny v přílohách B - F.

Sazby daně silniční se zjišťují pro každé vozidlo dle údajů uvedených v technickém průkazu. Sazby daně silniční se snižují o procentuální díl podle první registrace vozidla.

Tabulka 5 Snižování daně silniční dle stáří vozidla (v %)

Snížení daně o	Doba od první registrace vozidla
48	36 měsíců
40	36 - 72 měsíců
25	72 - 108 měsíců

Zdroj: Vlastní zpracování dle §6 zákona č. 16/1993 Sb., o dani silniční

Celkem je možné snížit sazbu daně po dobu 108 kalendářních měsíců. (§ 6 zákona č. 16/1993 Sb.)

Pokud je poplatníkem zaměstnavatel, který vyplácí zaměstnanci cestovní náhrady, může použít sazbu daně 25,- Kč za každý den použití vozidla, pokud je pro něj výhodnější.

Další snížení sazeb daně je uvedeno právě v § 6 zákona č. 16/1993 Sb. o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů.

Počátek daňové povinnosti je dle § 8 zákona č. 16/1993 Sb. stanoven na počátek kalendářního měsíce, ve kterém jsou splněny rozhodné skutečnosti daňovou povinností zakládající, tzn., že vozidlo, registrované v České republice, začne být používáno k výdělečné činnosti.

Platba daně je zákonem stanovena zálohově se splatností 15. dubna, 15. července, 15. října a 15. prosince. Zálohy na daň si poplatník vypočítá sám v daňovém přiznání ve výši 1/12 roční sazby daně za každý měsíc, ve kterém daňová povinnost trvala. (§10 zákona č. 16/1993 Sb.)

Sleva na dani se vztahuje na kombinovanou dopravu na území České republiky. Kombinovanou dopravou se dle § 12 zákona č. 16/1993 Sb. rozumí přeprava zboží v jedné přepravní jednotce, která využije také železniční nebo vnitrostátní vodní dopravu a pokud tato přeprava přesáhne 100 km vzdušnou čarou a počátek a konec cesty tvoří přeprava po pozemní komunikaci. Slevy jsou uvedeny v následující tabulce.

Tabulka 6 Sleva na dani silniční 2017 (v %)

Sleva	
100	U vozidla používaného výlučně k přepravě zboží v počátečním, nebo konečném úseku kombinované dopravy
90	U vozidla, které uskuteční v kombinované dopravě více než 120 jízd
75	U vozidla, které uskuteční v kombinované dopravě od 91 do 120 jízd
50	U vozidla, které uskuteční v kombinované dopravě od 61 do 90 jízd
25	U vozidla, které uskuteční v kombinované dopravě od 31 do 60 jízd

Zdroj: Vlastní zpracování dle § 12 zákona č. 16/1993 Sb., o dani silniční

Zdaňovacím obdobím je kalendářní rok.

Daňové přiznání si podává daňový poplatník do 31. ledna kalendářního roku následujícího po uplynutí zdaňovacího období. Daňový subjekt si daň sám spočítá a zaplatí ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

6. MAJETKOVÉ DANĚ VE SPOLKOVÉ REPUBLICE NĚMECKO

Spolková republika Německo je rozdělena do 16 spolkových zemí. Daně jsou vybírány na třech základních úrovních - federální daně, státní daně a obecní daně. Spolková republika Německo má v současné době více než 40 druhů daní a poplatků. Majetkové daně je možné rozlišit podle příjemce výnosu z těchto daní:

Federální daně – daň z motorových vozidel (od roku 2014 spravuje celní správa)

Státní daně – daň dědická, darovací a daň z převodu nemovitostí

Obecní daně – daň z nemovitostí

Majetkové daně ve Spolkové republice Německo lze také rozdělit podle druhu daně

- Daň z nemovitostí (Grundsteuer)
- Dědická daň (Erbschaftsteuer)
- Darovací daň (Schenkungssteuer)
- Daň z převodu nemovitostí (Grundwerbsteuer)
- Daň z motorových vozidel (Kraftfahrzeugsteuer)

6.1 Daň z nemovitostí (*Grundsteuer*)

Ve Spolkové republice Německo je daň z nemovitostí upravena zákonem o dani z nemovitostí - Grundsteuergesetz (GrStG) ze dne 7. srpna 1973. Tento zákon byl naposledy novelizován 19. prosince 2008. Zákon o dani z nemovitostí obsahuje celkem 40 paragrafů a je rozdělen do 6 částí

- 1) Daňová povinnost - obecně
- 2) Postup při vyměření daně
- 3) Placení daně
- 4) Prominutí daně
- 5) Přejícná a závěrečná ustanovení
- 6) Některá sjednocující nařizení

Podle § 1 zákona GrStG mají pravomoc stanovit a vybírat daň jednotlivé obce, které jsou také příjemcem výtěžku této daně. Daň je založena jako veřejný poplatek.

Předmětem daně z nemovitostí jsou dle § 2 zákona GrStG zemědělské a lesnické pozemky, stavby a jednotky na území Německa. Stejně jako v České republice zákon nerozlišuje, zda majetek vlastní fyzická nebo právnická osoba.

Osvobození od daně je definováno v § 3 - § 8 zákona GrStG. Osvobozeny jsou nemovitosti používané k veřejným službám, pro neziskové a charitativní účely, pro náboženské, vědecké a vzdělávací účely. Dále jsou osvobozena pohřebiště, nemovitosti sloužící k veřejné dopravě, přístavy, železnice, letiště, vodní toky, státní zdravotnická zařízení. Osvobození se také vztahuje na hromadná ubytovací zařízení Bundeswehru, zahraničních sil, mezinárodní vojenské velitelství, policie a federální policie a jiné bezpečnostní složky státu a dále pak internátní školy.

Stanovení daně – rozhodné datum pro vyměření daně z nemovitostí je 1. leden zdaňovacího období. (§ 9 zákona GrStG)

Poplatníkem daně z nemovitostí je vlastník nemovitosti. (§ 10 zákona GrStG) V případě, že nemovitost vlastní více vlastníků, je poplatníkem každý ze spoluvlastníků společně a nerozdílně. V § 40 zákona GrStG se také uvádí, že u pozemků zemědělských a lesnických je poplatníkem uživatel pozemku (také uživatelé, v případě, že je jich více) pokud se liší od vlastníka pozemku.

Základ daně se stanovuje na základě ocenění majetku a je stanoven místním úřadem. Ocenění majetku se stanovuje v souladu s různými oceňovacími předpisy k různým druhům majetku. Je rovněž důležité, zda se nemovitost nachází na území starých, nebo nových spolkových zemí.

- Na území starých spolkových zemí se nemovitosti oceňují podle zákona o oceňování (Bewertungsgesetz - BewG). Ceny dle tohoto zákona vychází z tržních cen určených k roku 1964 a místní úřad stanoví tzv. jednotnou hodnotu, která představuje základ daně.

Na území nových spolkových zemí je základem daně jednotná hodnota nemovitosti stanovená na základě zákona (Bewertungsgesetz - BewG) z roku 1935. U zemědělských a lesnických nemovitostí je základem daně hodnota zjištěná podle stavu k roku 1964 -

náhradní ekonomická hodnota. U bytů a rodinných domů vzniklých před rokem 1991, v případě, že pro ně není určena jednotná hodnota z roku 1934, je základem daně plocha obytná nebo užitná v m² - náhradní vyměřovací základ. (diplomová práce, Kranátová 2014)

Sazba daně se odlišuje podle druhu základu daně. V případě, že základem daně je jednotná hodnota či náhradní ekonomická hodnota, sazby daně jsou uvedené v následující tabulce.

Tabulka 7 Sazby daně z nemovitostí ve Spolkové republice Německo (v ‰)

Druh nemovitosti	Sazba daně
Zemědělské a lesnické podniky	6 ‰
Rodinný dům jednogenerační	2,6 ‰ na částku do 38 346,89 EUR
	3,5 ‰ na částku nad 38 346,89 EUR
Rodinný dům dvougenerační	3,1 ‰
Ostatní nemovitosti	3,5 ‰

Zdroj: Vlastní zpracování dle § 15 zákona GrStG

Dále mohou obce stanovit koeficient, kterým se násobí výsledná daň. Ten zohledňuje např. počet obyvatel v obci a další faktory.

V nových spolkových zemích u nemovitostí, jejichž základem daně je jednotná hodnota z roku 1935, se základní sazba liší podle druhu nemovitosti a také podle místa, kde se nemovitost nachází. Sazba daně se pohybuje v limitech 5 ‰ – 10 ‰. Stejná je pouze sazba pro zemědělské a lesnické pozemky 6 ‰.

Odlišně se postupuje u bytů a rodinných domů, u kterých nelze stanovit jednotnou hodnotu z roku 1935. Obec může stanovit koeficient v libovolné výši. Pokud jej stanoví ve výši 300%, což je základní výše koeficientu, jsou sazby daně následující.

Tabulka 8 Sazby daně z nemovitostí ve Spolkové republice Německo (v EURECH – EUR)

Druh nemovitosti	Sazba daně
Byty nebo domy s koupelnou, WC a vnitřním systémem ústředního vytápění	1EUR / m ²
Ostatní byty nebo domy	75 centů / m ²
Parkovací stání pro osobní automobily v garáži	5 EUR / 1 parkovací stání

Zdroj: Vlastní zpracování dle § 42 zákona GrStG

Daňové přiznání nemá povinnost podávat daňový subjekt, ale je stanovována místním úřadem na základě platebního výměru zasílaného přímo daňovému subjektu. Zdaňovacím obdobím je kalendářní rok. V případě, že je daň stanovována ve stejně výši jako v předchozím zdaňovacím období, nemusí místní úřad zasílat platební výměr, ale daň může být stanovena vyhláškou. (§ 27 zákona GrStG).

V případě, že je poplatníkovi vyměřována daň podle výměry obytné, nebo užitné plochy musí poplatník podat daňové přiznání nejpozději do 15. února. Poplatník je povinen si dle § 44 zákona GrStG sám daň spočítat a podat daňové přiznání na každé zdaňovací období.

Splatnost daně z nemovitostí může obec stanovit na 15. srpna, pokud daň nepřesáhne 15 EUR. V případě, že daň nepřesáhne 30 EUR, je splatnost daně rozdělena do dvou splátek 15. února a 15. srpna. V dalších případech je daň dle § 28 zákona GrStG splatná ve čtyřech splátkách - 15. února, 15. května, 15. srpna a 15. listopadu. Poplatník také může požádat o jednorázové vyrovnání daně. Žádost musí být podána nejpozději do 30. září předchozího roku a daň se v tomto případě vyrovnává k 1. červenci.

6.2 Daň dědická a daň darovací (*Erbschaftsteuer und Schenkungsteuer*)

Tyto daně jsou ve Spolkové republice Německo spravovány a vybírány finančními úřady a jejich výnos je součástí zemských rozpočtů. (Bundesfinanzministerium)

Daň dědickou a daň darovací upravuje Zákon o dani dědické a dani darovací Erbschaftsteuer- und Schenkungsteuergesetz (ErbStG) ze dne 27. února 1997. Tento zákon byl naposledy novelizován dne 4. listopadu 2016.

Zákon o dani dědické a darovací je rozdělen do 5 částí

- 1) Daňová povinnost
- 2) Ocenění
- 3) Výpočet daně
- 4) Vyměření daně
- 5) Závěrečná ustanovení

Předmětem daně jsou dle § 1 zákona ErStG příjmy nabyté z titulu

- Úmrtí
- Darování mezi žijícími
- Účelové darování
- Nabytí rodinné nadace, v případě, že byla zřízena v zájmu rodiny nebo skupiny rodin

V případě, že je zůstavitel, dědic či obdarovaný, v době nabytí majetku občanem Německa, vzniká dle § 2 zákona ErStG tzv. neomezená daňová povinnost a předmětem daně jsou příjmy nejen z tuzemska, ale i ze zahraničí.

Za občany Spolkové republiky Německo se pro účely tohoto zákona považují osoby

- Mající na území Německa trvalý nebo obvyklý pobyt.
- Němečtí občané, kteří se zdržují v zahraničí po dobu kratší než 5 let.
- Němečtí občané bez trvalého pobytu, kteří se zdržují mimo území Německa po neomezenou dobu, ale mají příjmy z pracovněprávního vztahu k německé korporaci.
- Korporace, nadace, spolky a sdružení, které mají sídlo v Německu.

Ve všech ostatních případech vzniká tzv. omezená daňová povinnost. To znamená, že předmětem daně se stávají pouze aktiva, která se nacházejí na území Německa. (§ 2 zákona ErStG)

Osvobození od daně je řešeno v § 13 zákona ErStG. Tento paragraf je opravdu obsáhlý. Poplatníci jsou rozděleni do tříd, pro které jsou pak jednotlivá osvobození uplatňována. Pro osoby zařazené v I. třídě je od daně osvobozeno např. zboží v domácnosti včetně oděvů či ložního prádla až do výše 41 000 EUR, ostatní hmotný majetek (automobily, elektronika atd.) až do výše 12 000 EUR. Pro osoby zařazené do

II. a III. skupiny je osvobozeno nabytí zboží pro domácnost a dalších hmotných věcí až do výše 12 000 EUR.

Osvobození se nevztahuje na zemědělský a lesní majetek, hotovost, cenné papíry, mince, drahé kovy, drahé kameny a perly.

Osvobozeny jsou také nemovitosti nebo jejich části, umělecká díla, umělecké sbírky, vědecké sbírky, knihovny a archivy, a to z 60 %, pokud jsou tyto předměty využity pro vědu nebo vzdělávání, nebo jsou umělecky či historicky cenné. Tyto předměty jsou osvobozeny v 100% v případech, pokud podléhají památkové péči či jsou ve vlastnictví rodiny minimálně 20 let.

Dále jsou osvobozeny dary mezi poplatníky sloužící ke vzdělávání, obvyklé příležitostné dary, dary určené na výhradně náboženské nebo dobročinné účely. (§ 13 zákona ErStG)

Poplatník daně je vždy dle § 15 zákona ErStG nabyvatel majetku, tzn. u daně darovací je to obdarovaný a u daně dědické dědic. Poplatníci jsou rozděleni do tříd podle vztahu k dárci či zůstaviteli.

- I. Daňová třída zahrnuje manžela či manželku, děti a nevlastní děti, vnoučata a pravnoučata a v případě dědění také rodiče a prarodiče.
- II. Daňová třída zahrnuje sourozence, neteře a synovce, nevlastní rodiče, zetě a snachy, tchýně a tchány, rozvedené manžele a partnery.
- III. Daňová třída zahrnuje všechny ostatní osoby.

Základ daně se odvíjí od správného ocenění nabývaného majetku. (§ 11 zákona ErStG). Ocenění majetku se provádí v souladu se Zákonem o oceňování Bewertungsgesetz (BewG). Základem daně je reálná tržní hodnota (§ 9 zákona BewG), to je cena, které by bylo dosaženo v okamžiku převodu majetku při jeho prodeji. V této ceně nejsou zohledněny neobvyklé, nebo osobní okolnosti. Tato cena se použije v případech, kdy zákon nestanoví jinak.

Dle § 10 zákona ErStG je možné od základu daně odečíst hodnotu zůstavitelových dluhů a závazků, náklady na pohřeb a náhrobek. Nelze ale odečíst náklady na správu dědictví.

Zákon také udává nezdanitelné části základu daně. V § 16 zákona ErStG jsou taxativně uvedeny nezdanitelné základy daně, které jsou přesně vymezeny pro konkrétní dědice či obdarované. Tyto nezdanitelné části mohou být dědici či obdarovanými uplatněny maximálně jednou za 10 let.

Tabulka 9 Nezdanitelné části základu daně darovací a dědické ve Spolkové republice Německo (v EUR)

Osoby obdarované / dědici	Nezdanitelná část základu daně
Manželé a životní partneři	500 000
Děti a nevlastní děti v I. daňové třídě	400 000
Vnoučata	200 000
Ostatní osoby v I. daňové třídě	100 000
Osoby v II. daňové třídě	20 000
Osoby v III. daňové třídě	20 000

Zdroj: Vlastní zpracování dle § 16 zákona ErStG

U daně dědické si dále může pozůstalý manžel či partner odečíst tzv. příspěvek na zvláštní péči (Besonderer Versorgungsfreibetrag) ve výši 256 000 EUR. Tento příspěvek je vázán na vyplácený vdovský a sirotčí důchod, o který se, v případě, že je důchod vyplácen, příspěvek snižuje. Pro děti vlastní a nevlastní v I. daňové třídě je příspěvek na zvláštní péči odstupňován podle věku pozůstalého dítěte. (§ 17 zákona ErStG)

Tabulka 10 Příspěvek na zvláštní péči ve Spolkové republice Německo (v EUR)

Děti a nevlastní děti v I. daňové třídě – dědici podle věku	Příspěvek na zvláštní péči
Do 5 let	52 000
Od 5 do 10 let	41 000
Od 10 do 15 let	30 700
Od 15 do 20 let	20 500
Od 20 do 27 let	10 300

Zdroj: Vlastní zpracování dle § 17 zákona ErStG

Sazby daně dědické a darovací jsou stanoveny progresivně a jsou uvedeny v následující tabulce.

Tabulka 11 Sazby daně dědické a darovací ve Spolkové republice Německo (v %)

Základ daně až do... EUR	Sazba daně v %		
	I. daňová třída	II. daňová třída	III. daňová třída
75 000	7	15	30
300 000	11	20	30
600 000	15	25	30
6 000 000	19	30	30
13 000 000	23	35	50
26 000 000	27	40	50
Více než 26 000 000	30	43	50

Zdroj: Vlastní zpracování dle § 19 zákona ErStG

Vlastní výpočet daně ale není jen jednoduchým vynásobením základu daně a daňové sazby. Výše daně je stanovena porovnáním částek daně, které se vypočítají dvěma různými způsoby.

1. způsob: Základ daně se sníží o odpočty, nároky na osvobození, nezdanitelné části základu daně popřípadě příspěvky na zvláštní péči. Takto upravený základ daně se zaokrouhlí na celé 100 EUR dolů (§ 10 zákona ErStG). Poté se zdanitelný základ daně vynásobí sazbou daně odpovídající konkrétnímu postavení poplatníka.

2. způsob: Daň se nejprve spočítá jako by daňová povinnost spadala do o stupeň nižšího daňového pásma. K takto vypočítané dani se přičte (§ 19 zákona ErStG):

- a) $\frac{1}{2}$ zdanitelného základu daně v případě daně do 30% včetně
- b) $\frac{3}{4}$ zdanitelného základu daně v případech daně nad 30%

Takto vypočtené částky daně se porovnají a daň je stanovena v částce nižší z obou částek.

Daňové přiznání podává nabyvatel majetku do lhůty stanovené finančním orgánem, která musí činit minimálně 1 měsíc od oznámení o dědictví či darování. O dědictví či darování majetku má povinnost daňový subjekt vyzoomět finanční úřad do 3 měsíců od okamžiku, kdy se o nabytí majetku dozvěděl. Poplatník daně si musí daňové přiznání sám vyplnit a daň si spočítat. Daň je poté splatná ve lhůtě do 1 měsíce od podání daňového přiznání. (§ 30 a 31 zákona ErStG)

6.3 Daň z převodu nemovitostí (*Grundwerbsteuer*)

Daň z převodu nemovitostí upravuje ve Spolkové republice Německo Zákon o dani z převodu nemovitostí - Grunderwerbsteuergesetz (GrEStG) ze dne 26. února 1997, naposledy novelizovaný dne 18. července 2016. Tento zákon je rozdělen do částí

- 1) Předmět daně
- 2) Osvobození
- 3) Základ daně
- 4) Sazby daně
- 5) Daňové přiznání
- 6) Změna nebo zrušení vyměření
- 7) Místní příslušnost
- 8) Elektronické podávání
- 9) Přejícná a závěrečná ustanovení

Fiskální efekt daně z převodu nemovitostí je příjmem zemských vlád a její správu vykonávají místně příslušné finanční úřady.

Předmětem daně z převodu nemovitostí jsou úplatné převody vlastnictví k nemovitému majetku na území Spolkové republiky Německo na základě kupních smluv, převodů, přechodů vlastnictví mezi fyzickými i právnickými osobami. (§ 1 zákona GrEStG)

Osvobození od daně je řešeno v § 3 a 4 zákona GrEStG a taxativně vyjmenovává skutečnosti, které jsou od daně osvobozené. Jsou to případy, kdy

- Hodnota převáděného majetku podle zákona o oceňování nepřesáhne 2 500 EUR
- Jedná se o nabytí majetku děděním nebo darováním – řeší zákon o dani dědické a darovací,
- Převod majetku mezi manžely, bývalými manžely nebo partnery
- Převod majetku na děti, nevlastní děti a jejich partnery
- Nákup nemovitostí cizím státem, pokud jsou nemovitosti určeny pro velvyslanectví nebo pro veřejné či kulturní účely

Základem daně je podle § 8 zákona ErEStG hodnota, kterou obdrží prodávající za prodanou nemovitost. Může to být dle § 9 zákona ErEStG

- Kupní cena při prodeji nemovitosti včetně dalších služeb s prodejem souvisejících
- Při výměně nemovitostí je to hodnota méně hodnotné nemovitosti plus doplatek za nemovitost hodnotnější
- Hodnota služby, která je poskytnuta za nemovitost namísto platby
- V případě dražby nejvyšší nabídka
- V případě vyvlastnění hodnota kompenzace

Poplatníkem daně z převodu nemovitostí může být podle § 13 zákona GrEStG jak předchozí vlastník nemovitosti, tak i nabyvatel. Zákon přímo uvádí, že poplatníkem daně jsou osoby podílející se na transakci.

Sazba daně činí dle § 11 zákona ErEStG 3,5% ze základu daně. Daň se zaokrouhluje na celá eura dolů. Od září roku 2006 si mohou jednotlivé spolkové země stanovit sazbu daně v libovolné výši.

Finanční úřad může v případě, že by bylo vyměření daně rychlejší a daň se významně neodlišuje, upustit od vyměření daně klasickým způsobem a daň stanovit paušální částkou.

Splatnost daně je do 1 měsíce od vyměření daně finančním úřadem. Tuto lhůtu je finanční úřad oprávněn prodloužit.

V případě, že je od převodu nemovitosti z nějakého důvodu odstoupeno - např. odstoupení od smlouvy, nedodržení podmínek vyplývajících ze smlouvy, původní vyměření daně se zruší finančním úřadem. Místně příslušným finančním úřadem je takový úřad, v jehož obvodu se nemovitost nebo její nejhodnotnější část nachází. Všichni poplatníci daně dle § 18 a 19 zákona GrEStG, ale také notáři, soudy a orgány veřejné správy, mají povinnost oznámit finančnímu úřadu, že k převodu nemovitosti došlo. Finanční úřad daň vyměří a zašle platební výměr poplatníkovi daně. Vklad do katastru nemovitostí může být proveden až předložení potvrzení o zaplacení daně finančnímu úřadu.

6.4 Daň silniční (*Kraftfahrzeugsteuer*)

Z výčtu majetkových daní ve Spolkové republice Německo je poslední daň silniční. Tuto daň upravuje zákon o daních z motorových vozidel Kraftfahrzeugsteuer (KraftStG) ze dne 26. září 2002, naposledy novelizován dne 6. března 2017.

Zákon o daních z motorových vozidel obsahuje 31 paragrafů a výnosy z těchto daní jsou příjmem státního rozpočtu.

Předmětem daně jsou dle § 1 a 2 zákona KraftStG všechna registrovaná motorová vozidla a jejich přípojná vozidla používaná na veřejných komunikacích v tuzemsku.

Osvobození od daně je řešeno v § 3 zákona KraftStG a vztahuje se:

- na vozidla ve službách Bundeswehru, policie, federální policie nebo celní správy,
- vozidla určená výhradně pro výstavbu silnic
- vozidla určená výhradně k čištění ulic
- vozidla záchranné služby, civilní ochrany, hasičů
- vozidla určená k zemědělské a lesnické dopravě
- vozidla určená pro těžce zdravotně postižené

Obecně lze říci, že nějaká forma osvobození se vztahuje na vozidla určená k veřejným účelům, vozidla šetřící životní prostředí, např. elektromobily nebo automobily nízkých emisních tříd.

Slevy na dani jsou určeny dle § 4 zákona KraftStG pro vozidla v kombinované dopravě. Slevy jsou uvedeny v následující tabulce.

Tabulka 12 Slevy na dani z motorových vozidel ve Spolkové republice Německo (v %)

Sleva	
100%	vozidla, která uskuteční v kombinované dopravě více než 124 jízd
75%	vozidla, která uskuteční v kombinované dopravě 94 – 124 jízd
50%	vozidla, která uskuteční v kombinované dopravě 63 – 93 jízd
25%	vozidla, která uskuteční v kombinované dopravě 31 – 62 jízd

Zdroj: Vlastní zpracování dle § 4 zákona KraftStG

Poplatník daně je podle § 7 zákona KraftStG osoba, na jejíž jméno je vozidlo registrováno ve Spolkové republice Německo. Dále je to také osoba, která používá v Německu vozidlo registrované v jiné zemi.

Základ daně je rozdělen podle druhu vozidla a v případě osobních automobilů je také odvozen podle data první registrace.

Základem daně je

1. U motocyklů zdvihový objem motoru dle technického průkazu v cm^3
2. U osobních automobilů registrovaných do 30. června 2009 zdvihový objem motoru v cm^3 a také množství emisí znečišťujících látek (oxidu dusíku NO a NO_2 , oxidu uhelnatého CO, uhlovodíků a pevných částic v mg/km) dle normy EURO (EURO 5)
3. U osobních automobilů registrovaných od 1. Července 2009 zdvihový objem motoru v cm^3 a množství emisí oxidu uhličitého v g/km
4. U obytných automobilů celková povolená hmotnost a množství emisí znečišťujících látek
5. U tříkolových vozidel a lehkých čtyřkolek zdvihový objem motoru v cm^3 a množství emisí znečišťujících látek
6. U ostatních vozidel do 3 500 kg hmotnost vozidla a množství emisí znečišťujících látek
7. U ostatních vozidel s celkovou povolenou hmotností nad 3 500kg zdvihový objem motoru a množství emisí znečišťujících látek a hluku

Sazba daně je řešena v § 9 zákona KraftStG.

1. U motocyklů činí daň 1,84 EUR za každých 25cm^3 zdvihového objemu motoru
2. U osobních automobilů registrovaných do 30. června 2009 je rozlišeno, zda se jedná o motory benzínové – tam se daň pohybuje od nejnižší sazby 6,75 EUR do 25,36 EUR podle emisní skupiny a u dieselových motorů činí nejnižší sazba 15,44 EUR a nejvyšší 37,58 EUR.
3. U osobních automobilů registrovaných po 1 červenci 2009 činí sazby daně 2 EUR pro benzínové motory a 9,5 EUR pro dieselové motory za každých 100cm^3 zdvihového objemu motoru plus 2 EUR za každý gram emisí CO_2 na km jízdy, který přesahuje při první registraci vozidla

- Do 31. 12. 2011- 120 g/km
 - Od 1. 1. 2012 – 110 g/km
 - Od 1. 1. 2014 – 95 g/km
4. U obytných automobilů se daň pohybuje v rozmezí 10 – 40 EUR. Daňová pásma jsou rozdělena podle množství emisí.
 5. U tříkolových vozidel a lehkých čtyřkolek je opět rozlišeno, zda se jedná o benzínový motor, zde se daň pohybuje od 21,07 EUR do 25,36 EUR za každých 100cm³ opět v rozlišení podle množství emisí. U dieselových motorů se daň pohybuje od 33,29 EUR do 37,58 EUR.
 6. U vozidel do 3 500 kg za každých 200 kg nejvyšší povolené hmotnosti

Tabulka 13 Sazby daně z motorových vozidel do 3 500 kg ve Spolkové republice Německo (v EUR)

Nejvyšší povolená hmotnost	Daň (EUR)
Do 2 000 kg	11,25
Od 2 000 kg – 3 000 kg	12,02
Od 3 000 kg – 3 500 kg	12,78

Zdroj: Vlastní zpracování dle § 9 zákona KraftStG

7. U ostatních vozidel s nejvyšší povolenou hmotností nad 3 500 kg za každých 200 kg hmotnosti, jsou sazby daně uvedené v příloze č. 2 na konci diplomové práce. Sazby daně jsou rozdělené do pásem podle množství emisí znečišťujících látek.
8. U automobilových přívěsů činí daň 7,46 EUR za každých 200 kg hmotnosti, ale daň nesmí převýšit částku 373,24 EUR.

Splatnost daně je podle § 11 zákona KraftSeG jedenkrát ročně. V případě, že daň přesáhne 500 EUR, může správce daně umožnit platbu ve dvou splátkách, ale k dani se připočítává příplatek ve výši 3 % daňové povinnosti. V případě, že daň činí více než 1 000 EUR, může se daň platit čtvrtletně. Zde se připočítává příplatek ve výši 6 % daňové povinnosti.

Vypočtená daň se zaokrouhluje na celé euro dolů.

Daňové přiznání k dani z motorových vozidel dle § 13 zákona KraftStG daňový subjekt nepodává, ale o dani je informován platebním výměrem od správce daně na

základě informací získaných při registraci vozidla. V případě, že daňový subjekt neplatí daň z motorových vozidel, může mu být na základě správního řízení zrušena registrace k motorovému vozidlu.

7. MAJETKOVÉ DANĚ VE FRANCII

Francie je rozdělena na tři úrovně správy území. Jsou to regiony, departmenty a obce (čl. 72 odst. 1 Ústavy). Součástí Francie jsou také zámořské departmenty a regiony, jejichž existenci upravuje článek 73 Ústavy (Vie publique, 2016a)

Území Francie je rozděleno do 12 regionů a k těmto regionům se přidává ještě třináctý region Korsika. Toto rozdělení je ve Francii platné na základě zákona o novém územním uspořádání ze dne 27. 8. 2015 (Vie publique, 2016b).

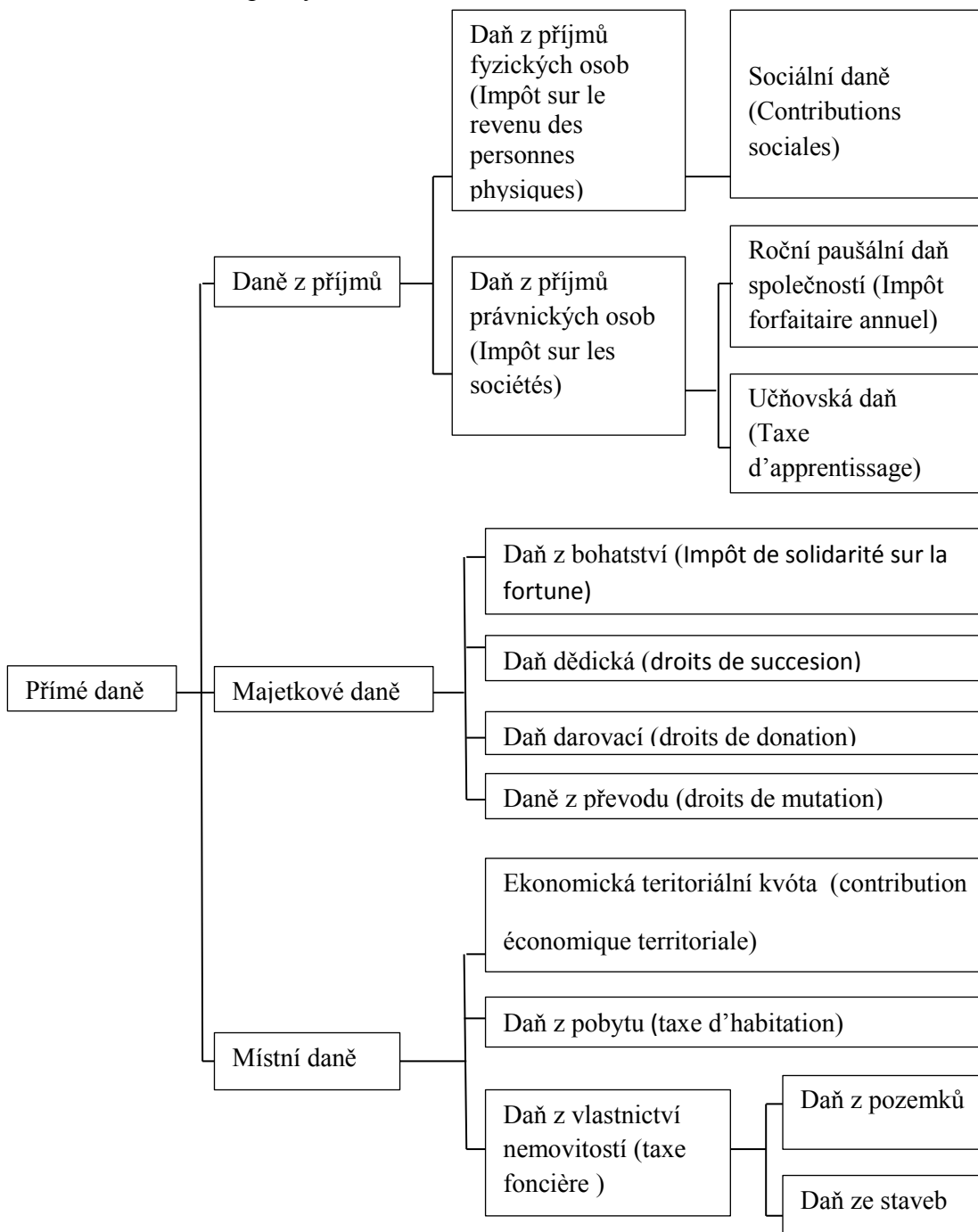
Celkem existuje ve Francii 96 departmentů na pevnině a 5 v zámoří. V zámoří se jedná o departmenty Guadeloupe, Guyana, Martinik, ostrov Reunion a Mayotte. Z toho Guyana a Martinik mají podle zákona z 27. 7. 2011 pravomoci regionu (Vie publique, 2017a).

Dále je Francie podle zákona ze 14. 12. 1789 rozdělena na obce. K 1. 1. 2016 existuje ve Francii 35 885 obcí, z toho 35 756 na pevnině a 215 v zámoří a Nové Kaledonii (Vie publique, 2016d).

Rozpočet obcí ve Francii je ze 2/3 naplněn příjmy z místních daní. Systém místních daní byl v roce 1970 revidován, zejména stanovení základu daně pro daň z pobytu a daň z vlastnictví majetku. Přesto se podílí stanovení místních daní 2/3 na celkovém počtu daňových sporů. Je to zejména důsledkem sporného určení základu těchto daní (Beltrame, Oliva, 2011).

Daňový systém ve Francouzské republice je složitý a nepřehledný, a to zejména z důvodu zámořských území, kde jsou zpravidla zavedeny ještě lokální daně a poplatky (například zvláštní daň z místních zařízení, či daň z ovzduší na Korsice). Stejně jako ve většině zemí, se daně dělí na přímé a nepřímé. Přímé daně ve Francii se dělí na daně z příjmů, majetkové daně a místní daně. Do majetkových daní - z pohledu, jak ho chápeme v České republice - je možné zařadit daně místní a majetkové. Struktura přímých daní ve Francii je definována na následujícím obrázku.

Obrázek 7 Struktura přímých daní ve Francii

Zdroj: Vlastní zpracování dle Schrecková, 2012; Beltrame, Oliva, 2011

Z obrázku je patrné, že francouzská daňová soustava obsahuje daně, které česká daňová soustava nezná.

7.1 Daň z bohatství (*Impôt de solidarité sur la fortune*)

Tato daň byla ve Francii zavedena v roce 1982. V zemích Evropské unie je daň z bohatství spíše výjimkou a drtivá většina evropských zemí od vybírání této daně upustila.

Předmětem daně je čistý majetek fiskální domácnosti. Fiskální domácností se rozumí majetek manželů, registrovaných partnerů či jednotlivých poplatníků (Schrecková, 2012).

Osvobození od daně se vztahuje například na starožitné předměty starší 300let, či předměty, které slouží k podnikání nebo jiné výdělečné činnosti. Dále je např. možné uplatnit odpočty z daní například z důvodu péče o nezletilé či hendikepované členy domácnosti, poskytnutí dobročinných darů či investice do malých a středních podniků (Schrecková, 2012).

Poplatníky daně z bohatství jsou rezidenti Francie, do jejichž základu daně se započítává veškerý celosvětový čistý majetek. Nerezidentům se započítává pouze majetek na francouzském území. (Overview of the French tax systém, 2017)

Základem daně je čistý majetek poplatníka. Čistým majetkem se rozumí tržní hodnota majetku po odečtení závazků. (Overview of the French tax systém, 2017)

Sazby daně jsou progresivní a v následující tabulce jsou uvedené ve stavu k 1. 1. 2017.

Tabulka 14 Sazby daně z bohatství ve Francii k 1. 1. 2017 (v %)

Čisté bohatství od částky	Čisté bohatství do částky	Sazba daně
800 000 EUR	1 300 000 EUR	0,50
1 300 000 EUR	2 570 000 EUR	0,70
2 570 000 EUR	5 000 000 EUR	1,00
5 000 000 EUR	10 000 000 EUR	1,25
10 000 000 EUR	a více	1,50

Zdroj: Vlastní zpracování dle French tax summary, 2017

Daň z bohatství dopadá pouze na malý okruh obyvatel a oproti roku 2012 byla daň snížena a limity čistého majetku zvýšeny. Je patrné, že tato daň je na ústupu. Také

poplatníků daně nebude velké množství, protože majetek většiny obyvatel nedosahuje minimální hodnoty čistého majetku.

7.2 Daň dědická (*Droits de succesion*) a darovací (*Droits de donation*)

Předmětem daně dědické a darovací je ve Francii celosvětový majetek zemřelého rezidenta Francie. V případě nerezidenta podléhá dědické dani pouze majetek na území Francie.

Rezidentem pro účely daně dědické a darovací je (Overview of the French tax systém, 2017) osoba, která splňuje alespoň jednu ze tří podmínek

- Zemřelý či darující měl trvalý pobyt ve Francii.
- Zemřelý či darující vykonával hlavní výdělečnou činnost, a to jako zaměstnanec, či osoba samostatně výdělečně činná ve Francii.
- Zemřelý či darující měl ve Francii hlavní centrum ekonomických zájmů (investiční činnost, podnikání).

Dále je za rezidenta považována osoba, která strávila ve Francii více než 183 dní v roce. Konečné rozhodnutí o tom, zda je osoba rezidentem, či není, je v kompetenci daňových orgánů.

Úplně osvobození od daně dědické a darovací jsou manželé, registrovaní partneři, bratři a sestry, kteří žijí pod jednou střechou. Francie má nastavené u děděné a darované hodnoty limity pro osvobození.

Tabulka 15 Osvobození u daně dědické a darovací ve Francii v roce 2017 (v EUR)

Dědici, nebo obdarovaní	Osvobození
Děti	100 000
Bratři, sestry	15 932
Synovci, neteře	7 967
Ostatní osoby	1 594

Zdroj Vlastní zpracování dle Overview of the French tax systém, 2017

Tyto limity platí pro čistou hodnotu dědictví nebo daru pro každého jednotlivce.

Pro dary jsou také nastaveny limity, kdy je převod majetku bez úplaty osvobozen. Tyto limity jsou uvedeny v následující tabulce.

Tabulka 16 Osvobození u daně darovací ve Francii v roce 2017 (v EUR)

Obdarovaní	Osvobození
Manželé, nebo registrovaní partneři	80 724
Vnoučata	31 865
Pravnoučata	5 310

Zdroj Vlastní zpracování dle Overview of the French tax systém, 2017

Pokud by byl majetek, který přesahuje limity pro osvobození převáděn postupně, v několika letech je možné se dani darovací zcela vyhnout.

Úplně osvobozeny jsou převody majetku na stát, vzdělávací a vědecké organizace a charitu. Osvobození se také vztahuje například na bezúplatné převody podílů ve společnosti s jedním vlastníkem u podniků s obchodní, řemeslnou, zemědělskou nebo odbornou činností, a to až na 75% jejich hodnoty. Zákon je postaven tak, aby upřednostňoval spíše převody, než prodeje podniků. Dále jsou osvobozeny převody hotovosti do výše 31 865 EUR každých 15 let. (Overview of the French tax systém, 2017)

Poplatníkem daně dědické a darovací je dědic, nebo obdarovaný.

Základem daně je čistá hodnota dědictví nebo daru každého jednotlivého poplatníka.

Sazby daně dědické a darovací jsou nastaveny pro konkrétní typy dědiců či obdarovaných. V následujících tabulkách jsou uvedeny sazby pro rok 2017.

Tabulka 17 Sazby daně dědické a darovací ve Francii pro převody mezi rodiči a dětmi (v %)

Zdanitelný základ (v EUR)	Sazba daně
Do 8 072	5
8 072 – 12 109	10
12 109 – 15 932	15
15 932 – 552 324	20
552 324 – 902 838	30
902 838 – 1 805 677	40
1 805 677 a více	45

Zdroj Vlastní zpracování dle Overview of the French tax systém, 2017

Tabulka 18 Sazby daně dědické a darovací ve Francii pro převody mezi manžely a registrovanými partnery (v %)

Zdanitelný základ (v EUR)	Sazba daně
Do 8 072	5
8 072 – 15 932	10
15 932 – 31 865	15
31 865 – 552 324	20
552 324 – 902 838	30
902 838 – 1 805 677	40
1 805 677 a více	45

Zdroj Vlastní zpracování dle Overview of the French tax systém, 2017

Tabulka 19 Sazby daně dědické a darovací ve Francii pro převody mezi sourozenci (v %)

Zdanitelný základ (v EUR)	Sazba daně
Do 24 430	35
24 430 a více	45

Zdroj: Vlastní zpracování dle Overview of the French tax systém, 2017

Z výše uvedených tabulek je možné usoudit, že sazby daně dědické a darovací jsou při převádění majetku s vysokou hodnotou opravdu vysoké, ale při nižších hodnotách jsou dokonce nižší než v České republice, kde je převáděný majetek zdaňován sazbou daně

z příjmů, která v roce 2017 činí 15%. Progresivní způsob zdaňování se jeví jako spravedlivější.

7.3 Daň z převodu (*Droits de mutation*)

Daň z převodu nemovitostí spadá pod majetkové daně. Fiskální efekt daně z převodu nemovitostí je příjmem jak státního rozpočtu, tak také částečně příjmem obcí.

Předmětem daně je úplatný převod nemovitých věcí. (Overview of the French tax systém, 2017)

Osvobození od daně se vztahuje na nákupy realizované státem, vědeckými, vzdělávacími a charitativními organizacemi, nebo místními orgány. (Overview of the French tax systém, 2017)

Poplatníkem daně jsou fyzické osoby a právnické osoby, které jsou nabyvateli nemovitostí. (Overview of the French tax systém, 2017)

Sazba daně činí 5% u převodu mezi fyzickými osobami. Z této sazby 3,8% činí příjem státního rozpočtu a 1,2% jsou příjmem obecních rozpočtů. Pro převody realizované po 1. 3. 2016 platí, že vláda může sazbu upravovat v rozmezí od minimálních 1,2% po maximálních 4,5%. (Overview of the French tax systém, 2017)

Sazby daně uplatňované na společnosti jsou progresivní v závislosti na výši tržní hodnoty převáděného majetku. Sazby daně platné k 1. 1. 2017 jsou uvedeny v následující tabulce.

Tabulka 20 Sazby daně z převodu společností ve Francii platné k 1. 1. 2017 (v %)

Základ daně	Sazba daně
Méně než 23 000 EUR	0%
23 000 EUR – 200 000 EUR	6%
Více než 200 000 EUR	10%

Zdroj Vlastní zpracování dle Overview of the French tax systém, 2017

U obchodních prostor nacházejících se v určitých oblastech (např. prioritní oblasti regionálních rozvoje) je sazba daně navyšována o dalších 0,6%.

Společnosti podléhají dani z převodu akcií a podílu na majetku, která je také zahrnována pod daň z převodu nemovitostí. Daň je vybírána při založení společnosti, při některých událostech během existence společnosti, při rušení společnosti a v případě, že akcionáři prodávají své akcie. (Overview of the French tax systém, 2017)

Při založení společnosti nepodléhá dani z převodu příjem společnosti, který je vložen akcionáři (vyměněn za akcie). Dani podléhá vklad aktiv společnosti odlišných od aktiv akcionářů. Sazba daně na tento příjem činí 5%.

Pokud se vklad týká goodwillu, práva na pronájem nebo slibu nájmu, sazba daně je totožná se sazbou uvedenou v tabulce č. 17.

Během existence společnosti se vybírá daň při zvýšení (také při snížení) kapitálu společnosti, započítání výnosů, rezerv či opravných položek. Sazba daně činí 375 EUR, pokud je kapitál společnosti nižší než 255 000 EUR a 500 EUR pokud je kapitál společnosti vyšší než 255 000 EUR. Stejná sazba je také vybírána při fúzích, rozděleních nebo částečných převodech podniků, avšak jen v případech, kdy nabývající podnik nepřebírá závazky převádějící společnosti. Pokud převezme také závazky, je převod osvobozený.

Při zániku společnosti podléhají převody pevně stanovené sazbě 375 EUR v případě, že kapitál společnosti nepřesáhne 255 000 EUR a 500 EUR v případě, že je kapitál společnosti vyšší než 255 000 EUR.

Dani podléhají (Overview of the French tax systém, 2017) také převody akcií a související cenné papíry. Od 1. 8. 2012 se vybírá daň z hodnoty převedené akcie ve výši 0,1%. Osvobozeny jsou nákupy akcií splňující následující parametry.

- Nákup akcií společnosti, jako součást vlastních akcií společnosti, kótovaných na burze cenných papírů, které se stanou součástí vlastního kapitálu
- Nákup akcií společnosti v nucené správě
- Sdílení nákupů mezi společnostmi ve stejné skupině
- Nákupy spojené s fúzemi, či rozdělením v celé oblasti činnosti
- Transakce, které podléhají dani z finančních transakcí

7.4 Ekonomická teritoriální kvóta (*Contribution économique territoriale*)

Tato přímá daň se skládá ze dvou složek. Složky založené na hodnotě nemovitosti (la cotisation foncière des entreprises, CFE) a složky založené na přidané hodnotě vytvořené podnikem (la cotisation foncière des entreprises, CVAE). (Beltrame a Oliva, 2011)

Osvobození od daně je podle Overview of the French tax systém 2017, nastaveno do několika rovin. Osvobození může být

- **Automatické a trvalé.** Týká se činností kulturních, zdravotních, vzdělávacích, sociálních, sportovních nebo turistických a některých řemeslných činností.
- **Automatické a dočasné** – mladí právníci.
- **Nepovinné.** Do osvobození mohou být zařazeny banky, úvěrové banky, kina, nahrávací a jiné obchody
- **Nepovinné a dočasné** osvobození se může týkat územního plánování, pobídek, nebo městské politiky.

Poplatníkem daně jsou podniky a fyzické osoby, které vykonávají ekonomickou činnost.

Sazba daně je u složky CVAE progresivní a její výše se pohybuje podle maloobchodního obrátu podniku. Subjekt se stává poplatníkem daně až od obrátu nad 500 000 EUR. Ovšem při obrátu vyšším než 152 500 EUR má povinnost podat daňové přiznání. Sazby složky CVAE jsou uvedené v následující tabulce.

Tabulka 21 Sazba ekonomické teritoriální kvóty – složky CVAE v roce 2017 (v %)

Výše obrátu	Sazba daně
500 000 EUR – 3 000 000 EUR	0,5
3 000 000 EUR – 10 000 000 EUR	1,4
10 000 000 EUR a větší	1,5

Zdroj: Vlastní zpracování dle Overview of the French tax systém, 2017

O fiskální efekt složky CVAE ekonomické teritoriální kvóty se dělí regiony, departementy i obce.

Sazby daně další složky ekonomické teritoriální hodnoty CFE jsou fixní, a pokud se poplatníka netýká osvobození, jsou určovány obcemi ve stanovených limitech.

Tabulka 22 Limity ekonomické teritoriální kvóty – složky CFE v roce 2017 (v EUR)

Obrat, nebo příjem v EUR	Minimální daň z obratu roku 2016, placená v roce 2017 (v EUR)
Do 10 000	214 - 510
10 001 – 32 600	214 – 1 019
32601 – 100 000	214 – 2 140
100 001 – 250 000	214 – 3 567
250 001 – 500 000	214 – 5 095
500 001 a více	214 – 6 625

Zdroj: Vlastní zpracování dle Overview of the French tax systém, 2017

7.5 Daň z pobytu (*Taxe d'Habitation*)

Rezidenční daň nebo také daň z pobytu, se řadí mezi místní daně. Příjemcem fiskálního efektu této daně jsou místní úřady, které také stanovují splatnou částku.

Předmětem daně z pobytu je hodnota předpokládaného nájemného, kterou by bylo možné dosáhnout na otevřeném trhu s ohledem na stav, velikost, opotřebení a umístění nemovitosti. (Local property taxes in France, 2017)

Osvobození od daně (Local property taxes in France, 2017) je u rezidenční daně možné v několika rovinách. Pro samotné určení rezidenční daně je podmínkou obyvatelnost nemovitosti, předpokladem čehož je, že je nemovitost zařízená nábytkem a je připojená na veřejné služby. V případě, že nemovitost prochází rekonstrukcí a nesplňuje předpoklady k trvalému bydlení, rezidenční daň není vyměřována. Daňový úřad avšak vyžaduje potvrzení od místních úřadů, které potvrzují stav nemovitosti.

Osvobození u daně z pobytu se obecně týká rodinné situace poplatníka. Úlevu na dani je možné uplatnit, pokud se poplatník stará o nezletilé děti. Sleva se uplatňuje ve výši 10% - 15% za každé nezletilé dítě v případě, že je sleva uplatněna na nemovitost k trvalému bydlení.

Další osvobození se vztahuje na osoby. Úplně osvobozené jsou osoby, které splňují následující předpoklady

- Osoby nad 60 let, které podléhají testování příjmů.
- Vdovy a vdovci bez ohledu na věk, jejichž příjem také podléhá testování příjmů.
- Osoby se zdravotním postižením nebo invalidé, kteří mají nárok na solidární pomoc osob, osoby pobírají příspěvky na zdravotní postižení nebo invalidní důchod.
- Osoby, které pobírají částečný invalidní důchod a nemají jiný příjem. Další příjmy podléhají testování příjmů.

Toto osvobození se vztahuje pouze na nemovitost, která slouží k trvalému bydlení a může ho uplatnit osoba, která není poplatníkem daně z bohatství. U manželských párů stačí, pokud věk či postižení splňuje jeden z manželů. Jestliže druhý z manželů pracuje, osvobození nemůže být uplatněno.

Testování příjmů se provádí podle následující tabulky. Dospělá osoba se považuje za 1 díl. První dvě děti se považují každé za 0,5 dílu a každé další dítě se považuje za 1 díl. Testování podléhají příjmy za předcházející zdaňovací období.

Tabulka 23 Maximální hodnoty příjmů pro testování v roce 2017 (v EUR)

Velikost domácnosti (v dílech)	Maximální příjem
1	10 708
1,5	13 567
2	16 426
2,5	19 285
3	22 144

Zdroj: Vlastní zpracování dle Local property taxes in France, 2017

Osvobození může být uplatněno v případě, že ve společné domácnosti s poplatníkem nežije osoba (například syn nebo dcera), která má příjem vyšší, než je povolená hranice. (Local property taxes in France, 2017)

Poplatníkem daně je uživatel nemovitosti, který měl v nemovitosti bydliště k 1. 1. zdaňovacího období. (Local property taxes in France, 2017)

Sazba daně se liší (Local property taxes in France, 2017) u nemovitostí, které slouží k trvalému bydlení a u nemovitostí ostatních. U nemovitostí, které slouží k trvalému bydlení, je sazba daně 0,2 %, pokud základ daně přesahuje 4 573 EUR.

Pro ostatní nemovitosti činí sazba daně 1,2 %, pokud se základ daně pohybuje v rozmezí 4 573 EUR – 7 622 EUR a 1,7%, pokud základ daně přesáhne hodnotu 7 622 EUR.

Domy s vyšší zdanitelnou hodnotou podléhají navíc další daňové sazbě, která se nazývá *prélèvements pour base élevée et sur les maison secondaires*. Tato sazba se netýká poplatníků, kteří požívají osvobození nebo snížení daně za předpokladu, že nemovitost slouží k trvalému bydlení.

Daň za domy v rekreačních oblastech sloužící k rekreaci je navýšena od roku 2014 o 20%.

Pokud je na domě prováděna rozsáhlejší rekonstrukce, jejíž náklady přesáhnou 10% hodnoty nemovitosti, je třeba podat oznámení daňovému úřadu. Daňový úřad poté provede přecenění.

Slevy a osvobození jsou automaticky poskytnuty daňovým úřadem na základě daňového přiznání k dani z příjmů. V případě, že poplatníkovi není poskytnuta sleva či osvobození, na které má nárok, může podat oznámení místnímu daňovému úřadu.

Pokud poplatník nemá nárok na žádné osvobození či snížení daně, dochází ještě k testování příjmů rodiny. Pokud příjem rodiny nedosáhne určitých prahových hodnot, dochází ještě ke snížení daně, které vypočítává daňový úřad.

Platba daně probíhá ve třetím čtvrtletí roku. Daňový úřad zasílá předpis daně v září a daň je splatná v říjnu. Splátku daně je možné zaplatit celou nebo rozložit na měsíční splátky.

7.6 Daň z vlastnictví majetku (*Taxe Foncière*)

Tato daň se řadí mezi místní daně a fiskální příjem slouží k financování místních služeb. Departement a obce se podílejí na určení daňové sazby a obě instituce mohou odhlasovat vyšší daňové sazby nezávisle na sobě. Fiskální efekt daně z vlastnictví majetku se dělí mezi obce a departement (Gorčák Martin, 2017)

Stanovení splatné částky daně určuje místní zastupitelstvo, ale výpočet a výběr daně provádí daňový úřad.

Předmětem daně z vlastnictví majetku jsou nemovitosti na území Francie. (Local property taxes in France, 2017)

Osvobození od daně (Local property taxes in France, 2017) není tak široké jako u rezidenční daně. Od daně z vlastnictví majetku jsou po dobu dvou let osvobozeny novostavby, nově rozšířené či přestavěné budovy, pokud jsou tyto práce prokázány daňovému úřadu do 90 dnů od jejich dokončení.

Dále existuje osvobození na nově postavené domy ve výši 50%, které mají vyšší než zákonem stanovenou energetickou účinnost, a to na dobu až 5 let. Poplatník daně tento nárok na osvobození uplatňuje u daňového úřadu.

Pokud je nemovitost pronajímána a prochází rekonstrukcí, nebo nebylo možné ji pronajmout, je možné také požádat o osvobození.

Od daně z vlastnictví majetku jsou osvobozeny

- Osoby, které k 1. 1. zdaňovacího období přesáhly věk 75 let a jejich příjem není vyšší než stanovený limit
- Osoby postižené bez ohledu na věk, které pobíraly příspěvek *l'allocation aux adultes handicapés (AAH)*
- Osoby, které pobírají *solidaritu s osobami ČGées (ASPA)* nebo *l'alloc supplémentaire d'invalidité (ASI)*
- Osoby, které k 1. 1. zdaňovacího období dosáhly věku 65 let, ale nebylo jim ještě 75let, mají nárok na snížení daně alespoň 100 EUR za předpokladu, že jejich příjem není vyšší, než stanovený limit.

Limity příjmů pro stanovení daně v roce 2017 vychází z příjmů roku 2016 a jsou uvedeny v následující tabulce.

Tabulka 24 Limity příjmů pro stanovení daně z vlastnictví majetku ve Francii v roce 2017 (v EUR)

Počet osob	Maximální příjem
1 osoba	10 708
2 osoby	16 426
každá další závislá osoba	2 859

Zdroj: vlastní zpracování dle Local property taxes in France, 2017

Pro testování příjmů je výchozím podkladem daňové přiznání k dani z příjmů za předchozí rok.

Poplatníkem daně z vlastnictví majetku je vlastník nemovitosti.

Základem daně je (Local property taxes in France, 2017) fiktivní nájemné, kterého by bylo dosaženo na otevřeném trhu s ohledem na velikost a umístění nemovitosti. Hodnota tohoto fiktivního nájmu je poté snížena u budov o 50% a 20% u pozemků, z důvodu zohlednění provozních nákladů nemovitosti (např. opravy, pojištění). Na takto vypočítaný základ daně se uplatní procentní sazba daně. Velkým problémem je stanovení správné výše základu daně. Roční fiktivní nájemné se stanovuje podle zákona z 2. 2. 1968 a závisí na povaze nemovitosti. Pro domy a byty se používá stanovení základu daně srovnáním s referenčními budovami, u pozemků se základ daně stanovuje podle sazebníku stanoveného v každé obci, tzn. podle druhu pozemku, kultury pěstované na pozemku apod. Od roku 1970 platí, že roční fiktivní nájemné se každé 3 roky aktualizuje a každých 6 let reviduje. Návrh zákona z roku 1990 stanovil další všeobecné revize nemovitostí, ale tyto revize nejsou vždy uplatňovány (Beltram, Oliva, 2011).

Sazba daně (Local property taxes in France, 2017) se liší podle toho, zda se jedná o nemovitost sloužící k trvalému bydlení či o druhý dům. U nemovitostí sloužících k trvalému bydlení majitele, činí sazba, pokud základ daně přesáhne 4 573 EUR, 0,2%. V případě, že se jedná o druhý dům vlastníka a základ daně dosáhne hodnoty do 4 573 EUR, činí sazba 1,2 %. Pokud se základ daně pohybuje v rozmezí 4 573 a 7 622 EUR, činí sazba daně 1,7%.

Domy s vysokým základem daně navíc podléhají další dodatečné sazbě *prélèvements pour base élevée et sur les maison secondaire*.

Výše daně je obecně vyšší ve městech než na venkově.

Platba daně může být rozložena na měsíční splátky nebo může být celá částka splacena najednou. Předpis daně daňový úřad zasílá v říjnu, a pokud poplatník platí celou částku najednou, je splatná v listopadu.

Zajímavé na daňovém systému Francie je, že daně z vlastnictví majetku a daně z pobytu jsou vybírány kumulativně. To znamená, že v případě, že majitel domu ve svém domě bydlí a nemá nárok na osvobození, je poplatníkem obou těchto daní.

7.7 Daň silniční (*taxe sur les certificats d'immatriculation des véhicules*)

Ve Francii není daň silniční zahrnuta mezi přímé daně. Systém jejího výběru je v této práci uveden proto, aby bylo dosaženo komplexnosti práce a bylo možné srovnat a popřípadě použít některé aspekty systému do návrhu konceptu majetkových daní v České republice.

Daň silniční je regionální daní, tzn., že sazba daně je stanovována regionálními radami a výtěžek daně je příjmem rozpočtu regionů. Každý rok regionální rada nastaví daň na jednotku koňské síly vozidla splatné při registraci vozidla.

Předmětem daně jsou silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla, která jsou ve Francii registrována. (Local property taxes in France, 2017)

Osvobození pro soukromá vozidla (Local property taxes in France, 2017) může stanovit regionální rada pro vozidla neznečišťující ovzduší nebo vozidla s pohonem na etanol. Osvobozena jsou speciální vozidla pro postižené a vozidla registrovaných držitelů karty zdravotně tělesně postižených občanů. Úroveň emisí u vozidla se snižuje o 20g oxidu uhličitého (CO₂) / km za každé vyživované dítě do 3 let.

Kromě povinné daně z registrace vozidla, jsou poplatníci daně u vozidel, která mají prohlášení o shodě a která vypouštějí do ovzduší více než 126g CO₂/ km, povinni platit přírážku, která se pohybuje v rozmezí 50 – 10 000 EUR v závislosti na stupni znečištění ovzduší.

U vozidel, která nemají prohlášení o shodě, závisí daň na jednotkách koňské síly. Například při koňské síle vyšší než 5 se sazba daně pohybuje v rozmezí od 2 000 EUR – 10 000 EUR.

U vozidel, která jsou vybavená pohonem na etanol a jejichž úroveň emisí nepřekračuje 250g CO₂ / km, se snižuje výše daně o 40%.

Osvobození pro firemní vozidla má odlišná pravidla, než pro vozidla soukromá. Osvobozena jsou vozidla sloužící pro veřejnou dopravu, vozidla, která jezdí na určité zdroje energie, vozidla užívaná výhradně pro zemědělství a bezbariérová vozidla.

Poplatníkem daně jsou jak fyzické osoby, tak právnické osoby, které vozidlo vlastní.

Sazba daně u firemních vozidel (Local property taxes in France, 2017) se skládá ze dvou složek.

1. První složka daně závisí na množství vypouštěných emisí oxidu uhličitého (CO₂) a na koňské síle vozidla v závislosti na datu uvedení vozidla do provozu
2. Druhá složka závisí na typu paliva vozidla

Pokud má vozidlo prohlášení o shodě a bylo uvedeno do provozu po 1. 6. 2004 a společnost je nevlastnila nebo nepoužívala před 1. 1. 2006, sazba daně je založena na počtu gramů vypouštěných emisí CO₂ na kilometr.

První složka daně se vypočítá jako násobek sazby na gram CO₂ v konkrétním pásmu a skutečně vypouštěných emisí na km pro konkrétní vozidlo. Sazby daně jsou uvedeny v následující tabulce.

Tabulka 25 Sazba první složky daně silniční ve Francii na gram CO₂ (v EUR)

CO ₂ emise (v gramech na kilometr)	Sazba daně splatná na gram CO ₂ (v EUR)
Do výše 50	0
50 - 100	2
100 – 120	4
120 – 140	5,5
140 – 160	11,5
160 – 200	18
200 - 250	21,
250 a více	27

Zdroj Vlastní zpracování dle Local property taxes in France, 2017

Pro ostatní vozidla se první složka daně silniční vypočítá podle fiskální koňské síly vozidla (CV - *chevaux vapeur*). Výpočet fiskální koňské síly je složitý a zohledňuje počet válců, zdvih motoru a další aspekty vozidla. Sazby daně jsou uvedeny v následující tabulce.

Tabulka 26 Sazby první složky daně silniční ve Francii podle CV (v EUR)

Fiskální koňská síla (v CV)	Sazba daně (v EUR)
Menší nebo rovno 3	750
4 – 6	1 400
7 – 10	3 000
11 – 15	3 600
15 a více	4 500

Zdroj Vlastní zpracování dle Local property taxes in France, 2017

Od první složky daně silniční jsou osvobozená vozidla, která mají kombinovaný pohon - benzín nebo nafta, elektrická energie a benzín, zemní plyn nebo lehký topný plyn LPG - které emitují méně než 110g CO₂ na kilometr. Tato výjimka platí po dobu 2 let od uvedení vozidla do provozu.

Druhá složka daně silniční se odvíjí od druhu paliva, které vozidlo využívá a od uvedení vozidla do provozu a s tím související množství atmosférických znečišťujících látek, které vozidlo emituje do ovzduší. Sazby daně jsou uvedeny v následující tabulce.

Tabulka 27 Sazby druhé složky daně silniční ve Francii podle druhu paliva (v EUR)

Rok uvedení vozidla do provozu	Sazba daně (v EUR)	
	Benzínový motor	Dieselový motor
Do 31. 12. 1996	70	600
1997 – 2000	45	400
2001 – 2005	45	300
2006 – 2010	45	100
2011 a více	20	40

Zdroj Vlastní zpracování dle Local property taxes in France, 2017

Od druhé složky daně silniční jsou osvobozena pouze firemní vozidla s výhradně elektrickým pohonem.

Platba daně probíhá ročně vždy k 1. 1. zdaňovacího období.

8. NÁVRH KONCEPTU MAJETKOVÝCH DANÍ V ČESKÉ REPUBLICE

Systém správy majetkových daní v České republice je od roku 1993 téměř neměnný - například zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí zaznamenal jen mírné odchylky. Největší změnou v majetkových daních v České republice bylo zrušení daně dědické a darovací a přechod těchto daní pod daň z příjmů v roce 2014, zrušením zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí a jeho nahrazení zákonným opatřením Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí. Důležitým aspektem této změny je možnost daňových subjektů využívat nástroj směrné hodnoty, která v některých případech může nahradit znalecký posudek při zjišťování hodnoty nemovitosti.

Ve vybraných zahraničních zemích analyzovaných v této práci jsou používány zajímavé aspekty majetkových daní. Tyto aspekty by bylo možné využít pro inspiraci budoucího vývoje systému v České republice. Je evidentní, že systémy se historicky vyvíjely odlišně. Systém majetkových daní Spolkové republiky Německo a také dosažený fiskální efekt je systému České republiky bližší. Francie má odlišný koncept jak v počtu majetkových daní, tak také ve velikosti fiskálního efektu.

Největší problémy, které vykazují majetkové daně v České republice

- Koncept majetkových daní v České republice nevykazuje progresivitu a je podle Širokého (2016) v rozporu s jedním z daňových principů, kterým je princip spravedlnosti.
- Podle Radvana (2005) jsou majetkové daně druhým a také třetím legálním zdaněním důchodů.
- Malý výnos z majetkových daní, konkrétně daně z nemovitých věcí
- Výnosy z daně z nemovitých věcí jsou sice příjmem obcí, avšak obce mají velmi omezenou možnost jak tyto výnosy ovlivnit
- Pracnost a neefektivnost výběru daně z nemovitých věcí pro stát.

Jednotlivé majetkové daně v České republice budou v další části této diplomové práce komparovány se zahraničními systémy a obecnými daňovými principy.

8.1 Daň z nabytí nemovitých věcí

Předmětem daně z nabytí nemovitých věcí je úplatný převod nemovité věci. Tyto úplatné převody jsou hrazeny z již zdaněných prostředků. Jedná se tudíž o druhé zdanění těch samých prostředků. Spravedlnost této daně se jeví jako nulová. V Evropské unii lze najít země, které vůbec nemají zavedenou daň z nabytí nemovitých věcí. Jsou to například Slovensko a Velká Británie (Daň z nabytí nemovitých věcí (daň z převodu nemovitostí) a její optimalizace 2016). Daň z nabytí nemovitých věcí je příjmem státního rozpočtu, na kterém se však podílí spolu s ostatními majetkovými daněmi pouze 3 % - viz obrázek č. 4. Daň z nabytí nemovitých věcí by mohla být úplně zrušena. Státní rozpočet by výpadek příjmů z daně z nabytí nemovitých věcí výrazným způsobem neovlivnil, popřípadě by výnosy z daně mohly být částečně nahrazeny fiskálním efektem např. silniční daně, daně z nemovitých věcí nebo jiných daní. Nebo by v rámci snižování daňového zatížení obyvatel České republiky nemusely být nahrazeny vůbec.

Shrnutí doporučení pro daň z nabytí nemovitých věcí

- Zrušit vybírání daně z nabytí nemovitých věcí

8.1.1 Směrná hodnota

Od roku 2014 je v rámci daně z nabytí nemovitých věcí používána směrná hodnota pro určení nabývací hodnoty. Směrná hodnota může v některých případech nahradit znalecký odhad ceny nemovitostí. Směrnou hodnotu upravuje Vyhláška č. 419/2013 Sb. – k provedení zákonného opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí. Tato vyhláška určuje způsob ocenění pozemků, staveb a jednotek v jednotlivých krajích, městech, obcích a oblastech.

Po praktických zkušenostech s používáním směrné hodnoty je dle názoru autorky práce, reálná možnost využití směrné hodnoty také pro vyměřování jiné daně než daně z nabytí nemovitých věcí, například daně z nemovitých věcí.

8.2 Daň z nemovitých věcí

Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí neprošel od roku 1993 žádnou výraznou změnou a dle názoru autorky této práce je zastaralý.

Daň z nemovitých věcí je po dani z přidané hodnoty, dani z příjmů právnických a fyzických osob, čtvrtým nejvýznamnějším příjmem obecních rozpočtů. Je to platba za veřejné statky, jako je dostupná infrastruktura, veřejné osvětlení, veřejné komunikace a jejich údržba a další. Vláda se podle častých novel zákona o rozpočtovém určení daní snaží dlouhodobě navyšovat příjmy krajských a obecních rozpočtů.

Dle Radvana (Radvan, 2012, s. 213) splňuje daň z nemovitých věcí všechny aspekty místní daně. Za místní daň označuje *zákonem stanovenou dávkou peněžitého charakteru směřující do obecního (krajského, regionálního apod.) rozpočtu, kterou může územně samosprávní celek zavést či zrušit a kterou může rovněž jakýmkoliv způsobem ovlivnit co do daňového základu, sazby daně či některého z korekčních prvků, bez ohledu na to, zda poplatník inkasuje od beneficiáře nějaké protiplnění, zda se jedná o pravidelnou či jednorázovou dávku a kdo je správcem daně*. S touto definicí je daň z nemovitých věcí vyměřovaná způsobem roku 2017 v České republice v rozporu.

Jednotlivé obce mohou příjem z daně z nemovitých věcí ovlivnit pouze přijetím obecně závazné vyhlášky, která navýší místní koeficient podle §12 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí. Dle názoru autora této práce je toto ovlivnění pouze omezené a bylo by vhodné dát obcím pravomoc k určování základu daně, sazby daně a do výběru daně z nemovitých věcí zasahovat rozhodujícím způsobem.

Problém daně z nemovitých věcí vyměřované způsobem roku 2017 v ČR je v nulové progresi. Nulová progresie vychází ze způsobu určování základu daně. U daně z pozemků druhu A (orná půda, chmelnice, vinice, zahrada, ovocný sad) a B (trvalý travní porost) je progresie částečně zajištěna násobením výměry pozemků cenou půdy stanovenou platnou oceňovací vyhláškou. U pozemku druhu C (hospodářský les) mohou poplatníci daně využít násobení výměry pozemku cenou souboru lesních typů také stanovenou v platné obecně závazné vyhlášce. Avšak u ostatních typů pozemků progresie není zajištěna. Základem daně ze staveb je výměra podlahové plochy stavby. Není zde zohledněno stáří, umístění či opotřebení stavby. Za novostavbu obytného domu je vyměřena stejná daň jako za neobydlenou budovu ve špatném technickém stavu o stejných rozměrech v tomtéž katastru. Tento problém by byl odstraněn v případě, že by daň nebyla stanovována z výměry budov, ale z jejich hodnoty.

Také skutečnost, že daň z nemovitých věcí je vybírána a spravována finanční správou, není ekonomické. Státní rozpočet je tak zatěžován mzdami správců a také poplatky za převod prostředků z účtů finanční správy na účty obcí každý měsíc. Veškeré prostředky z výběru daní přitom plynou do rozpočtů obcí. Pokud by každá obec spravovala svou daň z nemovitostí sama, tyto prostředky by nebylo nutné vynakládat vůbec.

V celkovém pohledu na fiskální efekt daní v České republice je daň z nemovitostí velmi malým příjmem rozpočtů. Pro stát je správa daně nákladná a neefektivní.

8.2.1 Daň z pozemků

Daň z pozemků je v České republice vyměřována bez rozdílu, zda jde o pozemky zemědělské a lesnické, nebo ostatní, které nejsou využívány. Fiskální efekt daně z pozemků by se dle názoru autorky práce výrazně nezměnil ani v případě, že by bylo zavedeno rozdělení pozemků podle vzoru ze Spolkové republiky Německo a zdanění by podléhaly pouze pozemky zemědělské a lesnické. V případě, že pozemek nelze žádným způsobem využívat, může daňový poplatník využít jednu z možností osvobození dle §4 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí.

Problém u daně z pozemků je v celém systému vyměřování. Poplatník daně má povinnost podat daňové přiznání, pokud nastala změna oproti předchozímu zdaňovacímu období. V praxi se stává, že katastrální úřad v některých případech vlastníkům pozemků neoznamuje změnu v katastru nemovitostí přímo. Například v případech, kdy probíhá obnova katastrálního operátu. Vlastníci pozemků jsou zváni obcemi k námitkovému řízení, a pokud se nedostaví, nedozví se potřebné informace a katastr nemovitostí již provedené změny písemně jednotlivým účastníkům neoznamuje. Poplatník, pokud změnu v katastru nemovitostí nezaznamená, daňové přiznání nepodá a vznikají odchylky mezi daňovým přiznáním a katastrem nemovitostí. Pro správce daně je téměř nemožné všechny odchylky zaznamenat a v součinnosti s daňovými subjekty odstranit. Pokud by vznikla povinnost katastru nemovitostí informovat o všech změnách správce daně, bylo by možné odchylky ohlídat, popř. by mohla vzniknout možnost samovyměření daně z pozemků. Tato změna by se musela promítnout do zákona o dani z nemovitých věcí, popř. i do dalších legislativ.

Nemenším problémem je zdaňování a přiznávání spoluvlastnických podílů. Zákon č. 338/1992 sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů, sice pamatuje

na situaci, kdy spoluvlastnický podíl přizná včas jeden ze spoluvlastníků, a to v § 13a odst. 5 zákona 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí ve znění pozdějších předpisů a správci poté vyměřují spoluvlastnické podíly ostatním spoluvlastníkům z moci úřední, avšak praxe je velice pracná a neefektivní. Právě v případech uvedených výše, kdy poplatníci nezískají informace o změnách v katastru nemovitostí a daňové přiznání nepodávají, je pro správce velice pracné situaci řešit. Konkrétně v případech, kdy je velké množství spoluvlastníků se správci na více územních pracovištích. V těchto případech by samovyměření daně z pozemků problémem spoluvlastnických podílů vyřešilo. V současné době mají poplatníci daně možnost výběru, zda bude daň placena jedním společným zástupcem, či zda každý vlastník pozemku bude platit pouze za svůj spoluvlastnický podíl. V případě samovyměření by bylo vhodné zavést striktní placení daně ve spoluvlastnických podílech.

Již od roku 2014 existuje provázání systému finanční správy se systémem katastru nemovitostí a správci daně mají povinnost kontrolovat všechna nově podaná daňová přiznání a možnost kontrolovat i stávající daňová přiznání na evidenční systém katastru nemovitostí. Ovšem při počtu 5 000 – 6 000 daňových subjektů na správce není v jejich silách veškeré chyby odstranit. Každý rok v důsledku změn v katastru nemovitostí a nekázní daňových poplatníků, kteří nepodávají svá daňová přiznání včas nebo vůbec vznikají chyby nové. Daň z pozemků je díky evidenci katastru nemovitostí jednoznačně určitelná a vyměřitelná také z moci úřední. V případě kompatibility a přenosu informací obou systémů, tzn. systému finanční správy a katastrálního úřadu by mohla vzniknout možnost samovyměření, kdy by poplatníkům daně byla daň na základě výpisů z katastru nemovitostí k rozhodnému datu (k 1. lednu zdaňovacího období) vyměřena přímo správci daně a poplatníci by nebyli povinni podávat daňová přiznání. Tímto způsobem by byla odstraněna valná většina chyb ve vyměření daně z pozemků a daňovým subjektům by se snížily náklady na cesty na finanční úřad, kdy jsou nuceni podávat daňová přiznání na bezvýznamné odchylky daňových přiznání ke katastru nemovitostí.

Pokud by zůstal nastaven systém stejně jako v roce 2017 a základem daně by zůstala výměra pozemku, mohlo by dojít k samovyměření daně z pozemků. Podklady z katastru nemovitostí jsou jasné a nezpochybnitelně určitelné. Samovyměření by mohlo být prováděno na základě údajů vedených v katastru nemovitostí a místem samovyměření by mohla být obec, respektive úřady s rozšířenou působností, kam by mohli být

přesunutí správci daně z nemovitých věcí nebo nově přijati noví zaměstnanci a celkové vyměření daně by spadalo pod kompetence místních úřadů.

Shrnutí doporučení pro zlepšení systému daně z pozemků

- Oddělit systém vyměřování daně z pozemků od daně ze staveb z důvodu odlišného stanovení základu daně.
- Přesun pracovníků správy daně z nemovitých věcí z Finanční správy ČR pod obce
- Zavedení automatických přenosů informací z databáze katastrálních úřadů do systému pro vyměřování daně z pozemku
- Zavedení striktního vyměřování spoluvlastnických podílů
- Odstranění povinnosti podávat daňové přiznání k dani z pozemků a zavedení samovyměření daně

8.2.2 Daň ze staveb

U daně ze staveb je dle názoru autorky práce největší problém v nespravedlnosti výše daně. V České republice je daň stanovována na základě výměry budov. Spravedlivější se jeví systém Spolkové republiky Německo, kde je jako základ daně použita hodnota stavby. V takovémto případě by byla nespravedlnost odstraněna. Jak ale tržní hodnotu staveb získat a nezatěžovat daňové poplatníky? Možnost autorka práce vidí v použití směrné hodnoty, která je užívána pro stanovení hodnoty při vyměřování daně z nabytí nemovitých věcí od roku 2014.

Dále by bylo vhodné se zamyslet nad faktem, proč jsou podnikatelé zatěžováni vyšší daní ze staveb než běžní nepodnikající poplatníci daně. Vždyť každý má stejnou šanci maximálně využívat potenciál staveb. Podnikatelé a firmy jsou zatěžováni nejen vyšší daní z příjmů, ale jsou znevýhodňováni také v dalších situacích (např. vyšší sazby za vedení účtů aj.). Využitím hodnoty stavby, jako základu daně, by byly výchozí podmínky nastaveny spravedlivě pro každého.

Směrnou hodnotu upravuje Vyhláška č. 419/2013 Sb., k provedení zákonného opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí. Směrná hodnota není podle § 15 zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí určena pro stanovení ceny:

- lesního pozemku s lesním porostem,
- pozemku, který je vodní plochou,
- pozemku, na kterém je stavba hromadné garáže,
- pozemku, na kterém je nedokončená stavba,
- pozemku, na kterém je zřízena jiná stavba než stavba rodinného domu, stavba pro rodinnou rekreaci, stavba garáže a doplňková stavba
- pozemku, ke kterému je zřízeno právo stavby.

Pozemky nejsou vhodné k oceňování tržní hodnotou právě v důsledku nemožnosti ocenění rybníků a lesních pozemků.

U staveb je možné ocenit směrnou hodnotou téměř všechny stavby. V roce 2017 nelze podle § 15 zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí ocenit směrnou hodnotou pouze stavby hromadné garáže a nedokončené stavby. Z tohoto důvodu se jeví ocenění směrnou hodnotou jako vhodná možnost ke stanovení daně ze staveb. Poplatníkovi daně by nevznikly žádné další náklady související s oceněním stavby. Tabulky, které slouží v aplikaci kalkulaček směrné hodnoty jako podklady pro určení směrné hodnoty nemovitostí, jsou díky správcům daně z nabytí nemovitých věcí, kteří je již několik let plní cenovými údaji konkrétních podmínek v konkrétních katastrálních územích v takovém stavu, že směrná hodnota je plnohodnotným nástrojem, který může nahradit znalecký posudek.

Poplatník daně by měl mít ale také možnost, v případě nesouhlasu s hodnotou nemovitosti určenou směrnou hodnotou, nebo u staveb, u kterých nelze směrnou hodnotu použít, využít služeb znalce a nechat si svou stavbu ocenit právě znalcem. V tomto případě by zřejmě bylo nutné vymezit okruh znalců určených státem nebo obcemi, kteří by byly vázáni podmínkami státu či obcí a hodnoty staveb by nepodhodnocovali či nenadhodnocovali. Za tuto službu navíc by zaplatil daňový subjekt a náklady by mohly jednorázově vstupovat do výpočtu daně (také např. daně z příjmů), jako daňově uznatelný výdaj.

Proces určení hodnoty stavby je nejdůležitější částí určení daně ze staveb, protože hodnota stavby by se stala základem daně. Pro první rok tímto způsobem stanovené daně by bylo možné použít prvotně určenou směrnou hodnotu stavby. Pro další roky by bylo vhodné stanovit koeficient, který by zohlednil inflaci, změny na trhu staveb a další

faktory, které do tržní ceny nemovitostí vstupují. Popřípadě zavést systém pravidelného přecenění staveb směrnou hodnotou po určité době, pokud by přepočítání koeficientem již nebylo relevantní.

Opět by bylo vhodné, aby daň ze staveb byla vyměřována obcemi. Pokud by obce mohly využít systému směrné hodnoty, mohl by být již základ daně stanovován na úrovni obcí. V prvním roce by byl takto zavedený systém určování základu daně pracný, avšak mnoho poplatníků daně je již schopno pracovat s počítačem a byli by schopni použít směrnou hodnotu sami.

Sazby daně by bylo vhodné také ponechat v kompetenci obcí, popř. by stát mohl vymezit hranice, ve kterých by se sazby daně pro různé druhy staveb mohly pohybovat např. 0,5‰ - 5‰.

V další části práce autorka využije srovnání způsobů vyměření daně způsobem roku 2017 a nově navrženým způsobem pro důkaz, že i s použitím nového způsobu vyměření daně ze staveb je možné dosáhnout podobného fiskálního efektu se zajištěním progresivity.

Pro srovnání stávajícího a možného nového způsobu vyměření daně ze staveb použila autorka podklady a místní znalosti obyvatelky obce Křečov, která poskytla všechny potřebné informace a bylo možné stanovit výpočty daně na území celé obce Křečov. Dále byly využity údaje Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního.

Obec Křečov spadá pod obec Štichovice, kde také sídlí obecní úřad. Obec Štichovice dále spadá pod pověřený Obecní úřad Manětín a dále pod obec s rozšířenou působností Kralovice. Celkem bylo podle stavu (vše o území VDB) k 31. 12. 2016 v Obci Štichovice (zahrnuje i obec Křečov) přihlášeno 111 stálých obyvatel. Z toho je v obci Křečov přihlášeno 23 stálých obyvatel. Územní celek je možné vidět na obrázku 8.

Obrázek 8 Mapa územního celku

Zdroj:

<https://mapy.cz/zakladni?x=13.3267714&y=49.9734191&z=14&l=0&source=ward&id=11053>, 2017

V této práci je použito srovnání výpočtu daně stávajícím způsobem pro rok 2017 se způsobem nově navrženým. V obci Křečov se nachází celkem 16 obytných domů a kostel. Další stavby tvoří příslušenství k těmto obytným domům.

Výpočet daně ze staveb způsobem roku 2017

Obec Štichovice stanovila v obci Křečov pro rok 2017 obecně závaznou vyhláškou koeficient 1,5 pro stavby druhu J – stavba pro rodinnou rekreaci a stavby druhu K – příslušenství ke stavbě pro rodinnou rekreaci dle § 11 odst. 4 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů. Pro výpočty daně stávajícím způsobem je použit standardní způsob výpočtu daně dle kapitoly 5.2.2 této práce. Daň ze staveb vyměřená stávajícím způsobem s využitím všech dostupných informací je přehledně zpracována do následující tabulky.

Tabulka 28 Výše daně ve sledovaném území vypočtená způsobem platným v ČR v roce 2017 (v Kč)

Výše daně ze staveb (v Kč)					
číslo popisné	Druh nemovitosti (dle daňového přiznání k dani z nemovitých věcí, viz tabulka č. 2 a 4)				
	H	I	J	K	E
1			1843	414	242
2	638	458			121
3	586	866			317
4	402	712			342
20	440				
41			1251	432	126
11			2086		68
13			709	150	39
18	242	88			14
6	272	120			264
7	192	1656			232
16	186				
38			1175		330
14			1003	78	5
12	473	16			36
15	374	44			79
Celkem v Kč	3 805	3 960	8 067	1 074	2 215
Celkem v Kč	19 121				

Zdroj: Vlastní zpracování, 2017

Z tabulky je patrné, že daň ze staveb se pohybuje na velmi nízké úrovni.

Pro konkrétnější představu o algoritmu výpočtu způsobem, který se používá v roce 2017, je vybrán rodinný dům č.p. 2 a s ním související stavby příslušenství a zastavěné plochy a nádvoří. Dle stavebního zákona je od roku 2015 opět stavba součástí pozemku, tudíž je její nedílnou součástí.

Rodinný dům č. p. 2 má výměru 232 m².

Výpočet daně ze stavby rodinného domu:

Výměra rodinného domu x základní sazba daně navýšená o další nadzemní podlaží

$$232 \text{ m}^2 \times 2,75 \text{ Kč} = \mathbf{638,- \text{ Kč}}$$

Příslušenstvím k rodinnému domu jsou celkem 3 hospodářské budovy.

1. o výměře 186 m²

2. o výměře 59 m²

3. o výměře 32 m²

Výpočet daně ze staveb hospodářských budov:

(výměra stavby – výměra osvobozená) x sazba daně

$$1. (186 \text{ m}^2 - 16 \text{ m}^2) \times 2,- \text{ Kč} = 340,- \text{ Kč}$$

$$2. (59 \text{ m}^2 - 16 \text{ m}^2) \times 2,- \text{ Kč} = 86,- \text{ Kč}$$

$$3. (32 \text{ m}^2 - 16 \text{ m}^2) \times 2,- \text{ Kč} = 32,- \text{ Kč}$$

Celkem za hospodářské budovy **458,- Kč**

Výpočet daně z pozemku typu zastavěná plocha a nádvoří:

Stavební pozemek u č. p. 2 má celkovou výměru 1112 m²

(výměra pozemku – výměra pozemku zastavěná stavbami) x sazba daně

$$(1112 \text{ m}^2 - 509 \text{ m}^2) \times 0,20 \text{ Kč} = \mathbf{121,-Kč}$$

Výpočet daně ze staveb způsobem nově navrženým

Výpočet daně ze staveb novým způsobem by vycházel ze základu daně, kterým je směrná hodnota stanovená kalkulačkou pro určení směrné hodnoty. Přihlášením na kalkulačku směrné hodnoty se zobrazí aplikace, která slouží pro orientační určení hodnoty nemovitosti. Finanční správa sice uvádí, že se jedná pouze o **orientační** určení hodnoty, ale aplikace je již natolik prověřená a funkční, že jejím použitím lze nahradit znalecký posudek. Díky tomu je možné tuto aplikaci, dle názoru autorky této práce, použít pro určení hodnoty nemovitosti také pro výpočet jakékoliv jiné daně.

Pro výpočet daně z nabytí nemovitých věcí, kde se používá směrná hodnota od roku 2014 je nastavena určitá benevolence. Srovnávací daňová hodnota, která je nabývací

hodnotou a slouží k určení základu daně z nabytí nemovitých věcí, činí 75% směrné hodnoty. Bylo by vhodné s touto nebo podobnou benevolencí počítat také při určení základu daně ze staveb. Důvodem této benevolence je fakt, že pro daňové subjekty, kteří se v ocenění nevyznají a směrnou hodnotu neznají, je těžké napoprvé směrnou hodnotu vyplnit správně. Výše směrné hodnoty závisí na správnosti údajů vložených do kalkulačky. Kvalifikovaný správce daně při určení hodnoty nabývané nemovitosti směrnou hodnotou kontroluje správnost údajů tvrzených daňovým subjektem. Daňový subjekt se již nyní v případě podhodnocení nemovitosti vystavuje sankci dle § 252 zákona č. 280/2009 Sb. daňový řád, ve znění pozdějších předpisů.

Směrná hodnota se aktualizuje pro každý rok už od roku 2014, kdy se začala pro účely daně z nabytí nemovitých věcí používat. Pro výpočty hodnot staveb v obci Křečov bude použita nejaktuálnější verze směrné hodnoty, a to verze roku 2017. V následující tabulce jsou vypočteny veškeré směrné hodnoty ke stavbám a zastavěným plochám v obci Křečov.

Tabulka 29 Směrná hodnota staveb v obci Křečov v roce 2017 (v Kč)

Směrná hodnota k 1. 1. 2017 (v Kč)					
číslo popisné	Druh nemovitosti (dle daňového přiznání k dani z nemovitých věcí, viz tabulka č. 2 a 4)				
	H	I	J	K	E
1			848 608,90	380 456,30	133 940,40
2	2 697 264,50	665 375,60			110 076,90
3	1 421 843,20	563 690,40			225 499,20
4	2 057 710,90	1 135 986,90			226 885,10
20	2 733 705,60				15 681,60
41			669 880,70	383 330,90	79 803,60
11			728 004,00		47 479,20
13			492 235,50	120 948,50	27 243,60
18	460 558,10	85 147,50			19 798,00
6	450 044,60	80 832,60			149 969,90
7	645 448,30	2 430 624,90			212 432,50
16	620 792,70				18 313,20
38			1 104 339,70		154 526,40
14			503 775,40	35 027,50	11 212,80
12	973 107,20	40 388,60			37 220,20
15	1 345 502,70	137 925,20			61 274,80

Zdroj: Vlastní zpracování, 2017

Z tabulky je patrné, že část staveb v obci Křečov jsou rekreačními objekty. Způsob řešení směrné hodnoty u stavby rodinného domu č. p. 2 je uveden příloze G.

Pro náhled, jak by mohla vypadat vyměřená daň ze staveb u těchto nemovitostí, byly navrženy sazby daně v této tabulce.

Tabulka 30 Navržené sazby daně ze staveb v obci Křečov (v ‰)

Sazba daně	H	I	J	K	E
	0,7	0,7	2,7	1,3	0,5

Zdroj: Vlastní zpracování, 2017

Pro zhodnocení výše navržených sazeb byly tyto sazby aplikovány přímo na základ daně (75% směrné hodnoty) u sledovaných staveb. Sazby daně jsou úmyslně nastaveny tak, aby se prokázalo, že i při změně systému zdaňování a základu daně lze dosáhnout podobného celkového fiskálního efektu na vzorku vybraných staveb.

Ilustrativní výpočet daně u rodinného domu č. p. 2:

Směrná hodnota u stavby H (obytný dům) x 75 % = zaokrouhlit na celé Kč nahoru x sazba daně

$$2\,697\,264,50 \times 0,75 = 2\,022\,948,375 \text{ po zaokrouhlení } 2\,022\,949 \times 0,0007 = \mathbf{1\,416,- \text{ Kč}}$$

Výpočet daně u příslušenství k rodinnému domu:

Směrná hodnota u stavby I (příslušenství k obytnému domu) x 75 % = zaokrouhlit na celé Kč nahoru x sazba daně

$$665\,375,60 \times 0,75 = 499\,031,70 \text{ po zaokrouhlení } 499\,032 \times 0,0007 = \mathbf{350,- \text{ Kč}}$$

Výpočet daně u pozemku zastavěné plochy a nádvoří:

Směrná hodnota pozemku zastavěná plocha a nádvoří x 75 % = zaokrouhlit na celé Kč nahoru x sazba daně

$$110\,076,90 \times 0,75 = 82\,557,675 \text{ po zaokrouhlení } 82\,558 \times 0,0005 = \mathbf{42,- \text{ Kč}}$$

Oproti způsobu zdanění platného v roce 2017 je patrná progrese.

Tabulka 31 Výše daně ve sledovaném území vypočtená způsobem v ČR nově navrženým (v Kč)

Daň ze staveb stanovená novým způsobem (v Kč)					
číslo popisné	H	I	J	K	E
1			1 719	371	51
2	1 416	350			42
3	747	296			85
4	1081	667			86
20	1436				9
41			1 357	374	30
11			1 475		18
13			997	118	11
18	242	45			8
6	237	43			57
7	339	1277			80
16	326				7
38			2 237		58
14			1 021	35	5
12	511	22			14
15	707	73			23
Celkem	7 042	2 773	8 806	898	584
Celkem	20 103				

Zdroj: Vlastní zpracování, 2017

Jak je z tabulky vidět, při sazbách daně navržených v tabulce č. 16 by bylo dosaženo zhruba stejného fiskálního efektu jako při platném systému zdanění v roce 2017. Pokud by obec měla právo stanovit si výši daně samostatně, bylo by možné zatížit nebo naopak snížit sazbu daně u jednotlivých druhů staveb pružněji, než když je nutné změnu zapracovat do zákona. Tímto způsobem by byla zajištěna progresa.

Modelový příklad

Pro ověření progresa je zvolen další modelový příklad. Společnými atributy jsou druh stavby, výměra stavby a výměra pozemku, na kterém stavba stojí. Jde o přízemní

rodinný dům o výměře 150 m², který stojí na pozemku o výměře 1 500 m². Nejdůležitějším faktorem prezentujícím progresi je stáří stavby

1. Rodinný dům je 5 let starý, vybavený standardními zařizovacími předměty potřebnými k trvalému bydlení.

Daň podle způsobu výpočtu v roce 2017 je stanovena ve výši 300,- Kč za stavbu RD a 270,- Kč za pozemek. Celkem daň ze staveb 570,- Kč.

Podle navrženého způsobu výpočtu činí daň ze staveb 755,- Kč za stavbu RD a 45,- Kč za pozemek. Celkem daň ze staveb činí 800,- Kč

2. Rodinný dům je 200let starý ve špatném technickém stavu před rekonstrukcí.

Daň podle způsobu výpočtu v roce 2017 je stejná, tzn. 570,- Kč.

Podle nově navrženého způsobu výpočtu by daň činila 128,- Kč za stavbu RD a 45,- Kč za pozemek. Celkem daň ze staveb 173,- Kč.

Tabulka 32 Srovnání fiskálního efektu u modelového příkladu (v Kč)

Výše daně u modelového příkladu (v Kč)		
	způsob roku 2017	navržený způsob
Nový dům	570	800
Starý dům	570	173

Zdroj: Vlastní zpracování, 2017

Z tabulky je patrný významný rozdíl výše daně mezi daní vypočítanou dle platných předpisů roku 2017 a výší daně vypočítanou nově navrženým způsobem. Tzn., že nově navrženým způsobem zdanění by se do systému zavedla progrese daně.

Shrnutí doporučení pro zlepšení daně ze staveb

- Oddělit systém vyměřování daně ze staveb od daně z pozemků z důvodu odlišného základu daně
- Přesun pracovníků správy daně z nemovitých věcí z Finanční správy ČR pod obce

- Změna základu daně u daně ze staveb z výměry podlahové plochy na hodnotu stavby
- Zavedení striktního vyměřování spoluvlastnických podílů
- Přesun kompetencí ke stanovení základu daně a sazby daně na obce
- Zavést vyměřování daně do kompetence obcí

8.3 Daň silniční

Daň silniční je fiskálním efektem nejnižší položkou majetkových daní v České republice. Výběr silniční daně je ovlivněn aspekty dalších daňových zákonů. Největším problémem výběru daně silniční je její vlastní přiznání, a to u vozidel, která nejsou vložena do obchodního majetku podnikatelů. Státní úřady těžko podnikateli prokazují, že vozidlo nevložené do majetku používá ke své výdělečné činnosti. Podnikatelé, kteří uplatňují výdaje procentem z příjmů do daňového přiznání k dani z příjmů, nepotřebují skutečné výdaje např. na opravy vozidla, které by mohli uplatnit, tudíž je běžné, že daň silniční neplatí ani z vozidel, která ve skutečnosti k podnikání používají. Z praxe je známo velké množství výmluv podnikatelů, kteří by měli tuto daň přiznávat a platit a nečiní tak.

Daň silniční je placena pouze z vozidel, která jsou používána pro ekonomickou činnost. Komunikace jsou ale používány všemi vozidly bez rozdílu. Pro všechny jsou zpoplatněny pouze dálnice. V konceptu daně silniční ve Spolkové republice Německo jsou zajímavé prvky. Jedním z nich je povinnost platit daň silniční ze všech provozuschopných motorových vozidel a také povinnost informovat finanční správu o registraci vozidla přímo od registračního úřadu. Daň je poté vyměřena na základě těchto informací a poplatník nemusí podávat daňové přiznání.

V případě, že už je podnikatel registrován k dani silniční a daňové přiznání podává a platí, využívají podnikatelé tuto daň k optimalizaci ostatních daní. Finanční správa těžko může zkontrolovat, které měsíce bylo vozidlo používáno k podnikání a které ne.

Také se stává, že podnikatelé, kteří mají povinnost daň silniční platit pravidelně, sice daň odvádí, ale opomíjejí podávat daňové přiznání. Samotné vyplnění daňového přiznání ale není pro podnikatele příliš složité.

Silniční daň by se dala považovat za daň ztěžující podnikatelskou činnost v České republice. Daní silniční jsou zatížena pouze vozidla sloužící k podnikatelské činnosti. V historii byla tato daň několikrát zrušena a znovu zavedena. Výnos této daně je převáděn do Státního fondu dopravní infrastruktury, ze kterého jsou mimo jiné financovány opravy komunikací. Po komunikacích ale nejezdí pouze vozidla určená k podnikání, tudíž není důvod zatěžovat daní silniční pouze tato vozidla. Silniční daň by měla být placena všemi vozidly, která se po komunikacích pohybují a opotřebovávají je. Velice efektivní se jeví způsob výběru daně silniční ve Spolkové republice Německo. Zvláště některé aspekty tohoto systému jsou velmi zajímavé.

1. Daň silniční platí všechna registrovaná vozidla (s výjimkou vozidel osvobozených) – byla by odstraněna nespravedlnost a zátěž pouze pro podnikatele
2. Daňové přiznání není podáváno samotnými občany, ale finanční správa je informována z registračních úřadů a daň je vyměřována bez podání daňového přiznání – nezvýšila by se administrativní zátěž pro občany a bylo by zajištěno, že platební výměr dostanou všichni včas.

Pokud by byla daň silniční placena ze všech provozuschopných vozidel, bylo by možné sazby daně snížit a fiskální efekt by se přesto zvýšil. Tudíž by bylo více prostředků pro opravy komunikací, ochranu životního prostředí či odstranění škod způsobených provozem na pozemních komunikacích. Také by bylo možné odstranit zpoplatnění dálnic a zahrnout tyto poplatky do daně silniční.

Shrnutí doporučení pro zlepšení výběru daně silniční

- Zavedení povinnosti platit daň silniční ze všech provozuschopných vozidel (se zachováním systému osvobození)
- Zavedení povinnosti registračních úřadů nahlašovat údaje o registraci finanční správě
- Odstranění povinnosti podávat daňové přiznání k dani silniční
- Zavedení samovyměření daně silniční na základě údajů poskytnutých registračními úřady
- Případné zrušení dálničních poplatků

ZÁVĚR

Cílem diplomové práce bylo zjistit rozdíly v systémech výběru majetkových daní ve vybraných zemích Evropské unie a České republice a navrhnout zlepšení systému majetkových daní v České republice použitím nových metod a převzetím zajímavých aspektů z oblasti majetkových daní z vybraných zemí.

V České republice jsou zavedeny celkem tři majetkové daně, což je ve srovnání se zkoumanými zeměmi, Francií a Spolkovou republikou Německo, nejméně. Tento aspekt se jeví jako velmi pozitivní. Přesto, po analýze základních principů, autorka práce dospěla k názoru, že existence daně z nabytí nemovitých věcí je v rozporu s principem spravedlnosti. Daň z nabytí nemovitých věcí platí pouze poplatníci, kteří jsou nabyvateli nemovitosti, a jedná se o několikanásobné zdanění příjmů. Daň z nemovitých věcí vykazuje několik nedostatků, které se např. projevují u kvalitativně naprosto odlišných staveb se stejnými výměrami, kdy je velikost daně v obou případech totožná. Dále také plýtváním prostředků státního rozpočtu, kdy jsou prostředky vynakládány na poplatky za převody vybraných daní do obecních rozpočtů a na mzdy správců daně z nemovitých věcí. Povinnost poplatníků podávat při změně okolností rozhodných pro výběr daně daňové přiznání, je pro poplatníky zatěžující a často není plněna. Daň silniční opět vykazuje aspekty nespravedlnosti, kdy jsou zdaňována pouze vozidla sloužící k výdělečné činnosti. Veškeré zákony upravující majetkové daně jsou pro poplatníky složité a nesrozumitelné.

Ve Spolkové republice Německo je zavedena, kromě všech majetkových daní v ČR, ještě daň dědická a darovací. Daň z převodu nemovitosti vykazuje totožné nedostatky jako v České republice, tzn. nespravedlnost a několikanásobné zdanění příjmů. Systém této daně je podobný systému zavedenému v ČR. Daň z nemovitostí využívá zajímavého aspektu v základu daně, kterým je hodnota nemovitosti, ne jenom výměra. Problém ale autorka práce spatřuje ve skutečnosti, že tyto hodnoty ve Spolkové republice Německo vycházejí z hodnot z roku 1935 a 1964 a od té doby je základ daně každoročně přepočítáván koeficientem. Dle názoru autorky jsou takto určené hodnoty nemovitostí nepřesné a nemohou odpovídat skutečnosti. Daň z nemovitostí je v SRN vyměřována místními úřady, což je logické, protože fiskální efekt daně je příjmem těchto místních úřadů. Silniční daň ve Spolkové republice Německo také vykazuje

zajímavé aspekty. Daň je vyměřována automaticky po registraci vozidla a daňovým poplatníkům odpadá povinnost podávání daňových přiznání. Také jsou zdaňována veškerá provozuschopná vozidla, registrovaná ve Spolkové republice Německo. Spravedlnost je tedy zajištěna.

Francie má ze všech zkoumaných zemí nejvíce majetkových daní a také fiskální efekt z těchto daní je nejvyšší. Největším nedostatkem je velká roztržitost a tudíž i složitost daňového systému. Kromě daní zavedených v České republice a Spolkové republice Německo, jsou ve Francii zavedeny ještě daň z bohatství, daň z pobytu a ekonomická teritoriální kvóta. Daň z převodu ve Francii také vykazuje obdobné nedostatky jako v České republice a Spolkové republice Německo. Je nespravedlivá a jedná se o vícenásobné zdanění příjmů. Daň z nemovitých věcí v ČR a daň z nemovitostí v SRN odpovídá ve Francii zavedeným dvěma daním, a to dani z vlastnictví nemovitých věcí a dani z pobytu. Tyto daně mohou být vybírány od jednoho poplatníka kumulativně. U daně z vlastnictví nemovitých věcí a daně z pobytu, je jako základ daně používána katastrální nájemní hodnota, která vychází z hodnot stanovených zákonem z roku 1968. Tyto hodnoty jsou každé 3 roky aktualizovány a každých 6 let revidovány. Přesto neodpovídají skutečným hodnotám nemovitostí a Francie usiluje o zpřesnění základu obou těchto daní dalšími všeobecnými revizemi nemovitostí stanovenými návrhem zákona z roku 1990. Avšak tyto revize nejsou vždy uplatňovány. To znamená, že ani základy těchto daní neodpovídají skutečnosti. Daň z vlastnictví nemovitých věcí a daň z pobytu vyměřuje a vybírá daňový úřad, avšak základ daně určují departementy a obce. Daň silniční ve Francii nepatří mezi přímé daně, ale stejně jako v SRN je uplatňována na veškerá registrovaná vozidla. Oproti systému v ČR a SRN je výpočet daně složitější, protože se skládá ze dvou položek a každá položka se vypočítává zvlášť. Ve Francii je patrná snaha o redukci množství vybíraných daní. Prezident Emmanuele Macron oznámil v říjnu 2017, že do roku 2020 bude úplně zrušena daň z pobytu a v jednání je také zrušení daně z bohatství. (Macron fights 'president of the rich' tag after ending wealth tax, 2017)

Od roku 2014 se v České republice začala pro účely daně z nabytí nemovitých věcí používat nová metoda stanovení hodnoty nemovitostí – směrná hodnota. Na základě této nové metody oceňování a získaných poznatků ze zahraničí, by mohl být upraven systém majetkových daní v ČR. Daň z nabytí nemovitých věcí, dle názoru autorky

práce, vykazuje prvky vícenásobného zdanění a je v rozporu se základním principem spravedlnosti. V této diplomové práci je navrženo daň z nabytí nemovitých věcí zrušit, tak jak je tomu v některých zemích Evropské unie.

Daň z nemovitých věcí je rozdělena na daň z pozemků a daň ze staveb. Daň z pozemků autorka navrhuje samo vyměřovat podle listů vlastnictví, protože údaje zde uvedené jsou východiskem pro vyměření daně již historicky a jediný problém spatřuji pouze v povinnosti podávat daňové přiznání, v nichž poplatníci daně chybují, či vůbec svoje povinnosti neplní. Základ daně je možné ponechat ve stávající podobě, tzn. vycházet z výměry pozemku. Pokud by došlo k oddělení základů daně u těchto dvou daní, bylo by možné inspirovat se systémem Spolkové republiky Německo a u daně ze staveb použít jako základ daně hodnotu nemovitosti. Pro jeho určení pak využít systému směrné hodnoty. Tím by došlo k progresi a jasně znatelnému rozdílu ve zdaňování nových či nově opravených budov oproti budovám starým, nevyužitým či neobyvatelným. Směrná hodnota využívaná od roku 2014 k určování nabývací hodnoty u daně z nabytých věcí je každoročně aktualizovaná a dle názoru autorky práce je reálné ji k určení základu daně u staveb využít. V případě, že by měl poplatník pochybnosti o správnosti hodnoty stavby, mohl by využít sítě znalců a nechat stavbu ocenit znaleckým posudkem. Správa těchto daní by mohla být převedena pod správu územních celků. Také pravomoci územních celků pro určování základů daně a sazeb daně, by mohly být posíleny. Tím by došlo k odstranění zbytečných nákladů státního rozpočtu na mzdy správců daně a nákladů na převody prostředků na účty obcí a k možnosti obcí aktivně ovlivňovat příjem svých rozpočtů.

Daň silniční je v ČR placena pouze za vozidla registrovaná v ČR a používaná v souvislosti s podnikáním. Z důvodu odstranění nespravedlnosti je navrženo zavést placení daně za všechna provozuschopná vozidla registrovaná v ČR, která jsou používaná na pozemních komunikacích. Dále je navrženo zavedení povinnosti úřadů registrujících vozidla informovat o registracích finanční správu, která daň vyměří na základě dodaných údajů. Tím by došlo ke zjednodušení podnikatelského prostředí, odstranění nespravedlnosti a povinnosti podávat daňové přiznání. Dále by došlo ke zvýšení fiskálního efektu silniční daně a na základě toho by bylo možné zavést diskusi o zrušení dálničních poplatků.

Seznam tabulek

Tabulka 1 Přehled smluv o zamezení dvojího zdanění platných k 7. 4. 2016

Tabulka 2 Přehled zdanitelných pozemků v ČR

Tabulka 3 Přehled koeficientů podle počtu obyvatel v ČR

Tabulka 4 Přehled zdanitelných staveb a jednotek v ČR

Tabulka 5 Snížení daně silniční dle stáří vozidla (v %)

Tabulka 6 Sleva na dani silniční 2017 (v %)

Tabulka 7 Sazby daně z nemovitostí ve Spolkové republice Německo (v %)

Tabulka 8 Sazby daně z nemovitostí ve Spolkové republice Německo (v EUR)

Tabulka 9 Nezdánitelné části základu daně darovací a dědické ve Spolkové republice Německo (v EUR)

Tabulka 10 Příspěvek na zvláštní péči ve Spolkové republice Německo (v EUR)

Tabulka 11 Sazby daně dědické a darovací ve Spolkové republice Německo (v %)

Tabulka 12 Slevy na dani z motorových vozidel ve Spolkové republice Německo (v %)

Tabulka 13 Sazby daně z motorových vozidel do 3 500 kg ve Spolkové republice Německo (v EUR)

Tabulka 14 Sazby daně z bohatství ve Francii k 1. 1. 2017 (v %)

Tabulka 15 Osvobození u daně dědické a darovací ve Francii v roce 2017 (v EUR)

Tabulka 16 Osvobození u daně darovací ve Francii v roce 2017 (v EUR)

Tabulka 17 Sazby daně dědické a darovací ve Francii pro převody mezi rodiči a dětmi (v %)

Tabulka 18 Sazby daně dědické a darovací ve Francii pro převody mezi manžely a registrovanými partnery (v %)

Tabulka 19 Sazby dně dědické a darovací ve Francii pro převody mezi sourozenci (v %)

Tabulka 20 Sazby daně z převodu společností ve Francii platné k 1. 1. 2017 (v %)

Tabulka 21 Sazba ekonomické teritoriální kvóty – složky CVAE v roce 2017 (v %)

Tabulka 22 Limity ekonomické teritoriální kvóty – složky CFE v roce 2017 (v EUR)

Tabulka 23 Maximální hodnoty příjmů pro testování v roce 2017 (v EUR)

Tabulka 24 Limity příjmů pro stanovení daně z vlastnictví majetku ve Francii v roce 2017 (v EUR)

Tabulka 25 Sazba první složky daně silniční ve Francii na gram CO₂ (v EUR)

Tabulka 26 Sazby první složky daně silniční ve Francii podle CV (v EUR)

Tabulka 27 Sazby druhé složky daně silniční ve Francii podle druhu paliva (v EUR)

Tabulka 28 Výše daně ve sledovaném území vypočtená způsobem platným v ČR v roce 2017 (v Kč)

Tabulka 29 Směrná hodnota staveb v obci Křečov v roce 2017 (v Kč)

Tabulka 30 Navržené sazby daně ze staveb v obci Křečov (v ‰)

Tabulka 31 Výše daně ve sledovaném území vypočtená způsobem v ČR nově navrženým (v Kč)

Tabulka 32 Srovnání fiskálního efektu u modelového příkladu (v Kč)

Seznam obrázků

Obrázek 1 Daňový systém České republiky

Obrázek 2 Daňová kvóta v zemích Evropské unie

Obrázek 3 Výnosy z majetkových daní v % HDP

Obrázek 4 Podíl jednotlivých daní na celkovém fiskálním efektu v ČR v roce 2015

Obrázek 5 Vývoj fiskálního efektu jednotlivých majetkových daní v ČR

Obrázek 6 Postup určení nabývací hodnoty

Obrázek 7 Struktura přímých daní ve Francii

Obrázek 8 Mapa územního celku

Seznam použitých zkratek

BewG – Bewertungsgesetz – Zákon o oceňování v SRN

CFE - la cotisation foncière des entreprises – hodnota nemovitosti ve Francii

CO₂ – oxid uhličitý

CVAE - la cotisation foncière des entreprises – přidaná hodnota vytvořená podnikem ve Francii

ČR - Česká republika

EU – Evropská unie

EUR – měna EURO

ErbStG – Erbschaftsteuer und Schenkungsteuergesetz – Zákon o dani dědické a dani darovací v SRN

GFŘ – Generální finanční ředitelství

GrEStG – Grunderwerbsteuergesetz – Zákon o dani z převodu nemovitostí v SRN

GrStG – Grundsteuergesetz - Zákon o dani z nemovitostí v SRN

HDP – hrubý domácí produkt

KraftStG – Kraftfahrzeugsteuer – Zákon o daních z motorových vozidel v SRN

OECD - Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj

SRN – Spolková republika Německo

Seznam použité literatury

- BELTRAME, Pierre a Eric OLIVA, 2011. France. In: BIZIOLI, Gianluigi a Claudio Sacchetto (eds.), *Tax Aspects of Fiscal Federalism: A Comparative Analysis*. 1. vyd. Amsterdam: IBFD, s. 487-538. ISBN 978-90-8722-110-2.
- FALADA, David a Marek STARÝ. *Dějiny daní a poplatků*. Praha: Havlíček Brain Team, 2009. ISBN 978-80-87109-15-1.
- GORČÁK, Martin. *Rozpočtové určení daní obcím – srovnání českého a francouzského přístupu*. Brno, 2017. 122 s. Diplomová práce. Masarykova univerzita Brno. Vedoucí práce Doc. Ing. Robert JAHODA, Ph.D.
- GRŮŇ, Lubomír. *Finanční právo a jeho instituty*. Praha: Linde, 2004. 307 s. ISBN 80-7201-474-9, s. 111.
- GRŮŇ, Lubomír. *Vybrané kapitoly z historie daní, poplatků a cla*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2004. ISBN 80-244-0867-8.
- JÁNOŠÍKOVÁ, P.; MRKÝVKA, P. a kol. *Finanční a daňové právo*. Plzeň: Aleš Čeněk, s.r.o., 2016. 492 s. ISBN 978-80-7380-639-2.
- KUBÁTOVÁ, Květa. *Daňová teorie a politika*. 4., aktualiz. vyd. Praha: ASPI, 2006. ISBN 80-735-7205-2.
- LÁCHOVÁ, Lenka. *Daňové systémy v globálním světě*. Praha: ASPI, 2007. ISBN 978-80-7357-320-1.
- RADVAN, Michal. *Zdanění majetku v Evropě*. Praha: C.H. Beck, 2007. Beckova edice právo a hospodářství. ISBN 978-80-7179-563-6.
- RADVAN, Michal. *Zdanění nemovitostí v Evropě*. Praha: LexisNexis CZ, 2005. Knihovnička Orac. ISBN 80-869-2000-3.
- RADVAN, Michal. *Místní daně*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2012. Téma (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7357-932-6.
- ŠIROKÝ, Jan. *Daně v Evropské unii: daňové systémy všech 28 členských států EU, legislativní základy daňové harmonizace včetně judikátů SD, odraz ekonomické krize v daňové politice EU, zdanění finančního sektoru*. 6., aktualiz. a přeprac. vyd. včetně CD. Praha: Linde Praha, 2013. ISBN 978-80-7201-925-0.

VANČUROVÁ, Alena a Lenka LÁCHOVÁ. *Daňový systém ČR 2016*. 13. aktualizované vydání. Praha: Vox, 2016. ISBN 978-80-87480-44-1.

Internetové zdroje

1. Přehled platných smluv. *Ministerstvo financí České republiky* [online]. Praha: Ministerstvo financí ČR, 2016 [cit. 2016-08-22]. Dostupné z: <http://www.mfcr.cz/cs/legislativa/dvoji-zdaneni/prehled-platnych-smluv>
2. Population on 1 January. *Eurostat* [online]. Luxembourg: Eurostat, 2016 [cit. 2016-08-30]. Dostupné z: <http://ec.europa.eu/eurostat/tgm/refreshTableAction.do?tab=table&plugin=1&pcode=tps00001&language=en>
3. Poslanci podle členského státu a politické skupiny. *Evropský parlament* [online]. Belgium: Evropský parlament, 2016 [cit. 2016-08-30]. Dostupné z: <http://www.europarl.europa.eu/meps/cs/crosstable.html>
4. Složení Rady. *Rada Evropské unie* [online]. Belgium: Rada Evropské unie, 2016 [cit. 2016-08-30]. Dostupné z: <http://www.consilium.europa.eu/cs/council-eu/configurations/>
5. *Celní správa České republiky* [online]. Praha: Generální ředitelství cel, 2015 [cit. 2016-09-17]. Dostupné z: <https://www.celnisprava.cz/cz/o-nas/Stranky/celni-sprava.aspx>
6. Judikatura soudního dvora. *Evropská unie* [online]. Luxemburg: ESD, 2009 [cit. 2016-08-30]. Dostupné z: <http://curia.europa.eu/juris/celex.jsf?celex=62008CC0352&lang1=cs&type=TXT&ance=>
7. Revenue statistic. *Oecd.org*. [online]. France: OECD, 2015 [cit. 2016-08-28]. Dostupné z: <http://www.oecd.org/ctp/tax-policy/revenue-statistics-ratio-change-latest-years.htm>
8. Eurostat. *Eurostat* [online]. Luxembourg: European Commission, 2016 [cit. 2016-08-28]. Dostupné z: <http://ec.europa.eu/eurostat/data/database>
9. Británie jako první země opustí EU. *IDnes.cz* [online]. Praha: MAFRA, a.s., 2016 [cit. 2016-09-17]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/brexit-vysledky-referenda-o-odchodu-z-eu-britanie-unie-ppy-/zahranicni.aspx?c=A160623_220609_zahranicni_jw

10. EU officials 'believe Britain will give up on Brexit if they make negotiations tough enough'. *The Telegraph* [online]. London: Telegraph media group, 2016 [cit. 2016-09-18]. Dostupné z: <http://www.telegraph.co.uk/news/2016/09/15/eu-officials-believe-britain-will-give-up-on-brexit-if-they-make/>
11. ŘÍHA, Ladislav et al. Zpráva o činnosti Finanční správy ČR a Celní správy ČR za rok 2015. In: Ministerstvo financí ČR [online]. Praha: MFČR, 2016 [cit.].
12. Daňové kvóty. *Finance. cz* [online]. Praha: Finance media a.s., 2001 [cit. 2016-10-04]. Dostupné z: <http://www.finance.cz/zpravy/finance/17295-danove-kvoty/>
- 28 členských států EU. *Evropská unie* [online]. Brusel: Evropská komise, 2017 [cit. 2017-10-15]. Dostupné z: https://europa.eu/european-union/about-eu_cs
13. Vysvětlení postupu stanovení základu daně z nabytí nemovitých věcí. *Finanční správa.cz* [online]. Praha: Finanční správa, 2014 [cit. 2017-03-01]. Dostupné z: <http://www.financnisprava.cz/cs/dane-a-pojistne/dane/dan-z-nabyti-nemovitych-veci/informace- stanoviska-sdeleni>
14. Steuern von A bis Z. [Http://www.bundesfinanzministerium.de](http://www.bundesfinanzministerium.de) [online]. Berlin: Bundesfinanzministerium, 2016 [cit. 2017-03-19]. Dostupné z: http://www.bundesfinanzministerium.de/Content/DE/Downloads/Broschueren_Bestellservice/2012-06-16-steuern-von-a-z.html
15. EURO 5: Zdraží emisní limity automobily? *Www.nazeleno.cz* [online]. Praha: nazeleno, 2008 [cit. 2017-03-21]. Dostupné z: <http://www.nazeleno.cz/nazelenoplus/emise-co2/euro-5-zdrazi-emisni-limity-automobily.aspx>
16. Daň z nabytí nemovitých věcí (daň z převodu nemovitostí) a její optimalizace. [Http://www.1rr.cz](http://www.1rr.cz) [online]. Praha: 1rr.cz, 2016 [cit. 2017-05-02]. Dostupné z: <http://www.1rr.cz/dan-z-nabyti-nemovitych-veci-dan-z-prevodu-nemovitosti-a-jeji-o/>
17. Vše o území VDB. *Český statistický úřad* [online]. Praha: ČSÚ, 2017 [cit. 2017-05-11]. Dostupné z: <https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/cs/index.jsf?page=profil-uzemi&u= VUZEMI 43 578797>

18. French tax summary 2017. France Accountants [online]. Paris: France accountants, 2017 [cit. 2017-09-12]. Dostupné z: <http://www.franceaccountants.com/tax.html>
19. Local property taxes in France. French-Property.com [online]. Essex: IFP, 2017 [cit. 2017-09-12]. Dostupné z: <https://www.french-property.com/guides/france/finance-taxation/taxation/calculation-tax-liability/rates/>
20. Overview of the French tax system. In: *Www.frenchentree.com* [online]. Bath: DIRECTION GÉNÉRALE DES FINANCES PUBLIQUES, 2017 [cit. 2017-10-08]. Dostupné z: https://www.impots.gouv.fr/portail/files/media/1_metier/5_international/french_tax_system.pdf
21. Vie publique 2016a. Quelles sont les différentes catégories de collectivités territoriales ? *Vie publique* [online]. France: Vie publique, 2016 [cit. 2017-10-12]. Dostupné z: <http://www.vie-publique.fr/decouverte-institutions/institutions/collectivites-territoriales/categories-collectivites-territoriales/qu-est-ce-que-region.html>
22. Vie publique 2016b. Qu'est-ce que la région ? *Vie publique* [online]. France: Vie publique, 2016 [cit. 2017-10-12]. Dostupné z: <http://www.vie-publique.fr/decouverte-institutions/institutions/collectivites-territoriales/categories-collectivites-territoriales/qu-est-ce-que-region.html>
23. Vie publique 2016c. Qu'est-ce que le département ? *Vie publique* [online]. France: Vie publique, 2016 [cit. 2017-10-12]. Dostupné z: <http://www.vie-publique.fr/decouverte-institutions/institutions/collectivites-territoriales/categories-collectivites-territoriales/qu-est-ce-que-region.html>
24. Vie publique 2017a. Qu'est-ce qu'une commune ? *Vie publique* [online]. France: Vie publique, 2017 [cit. 2017-10-12]. Dostupné z: <http://www.vie-publique.fr/decouverte-institutions/institutions/collectivites-territoriales/categories-collectivites-territoriales/qu-est-ce-que-region.html>
25. Macron fights 'president of the rich' tag after ending wealth tax. *Reuters* [online]. Paris: Thomson Reuters, 2017 [cit. 2017-10-22]. Dostupné z: <http://www.reuters.com/news/archive/france?view=page&page=4&pageSize=10>

Legislativa

1. Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů
2. Zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí
3. Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční ve znění pozdějších předpisů
4. Vyhláška č. 419/2013 Sb., k provedení zákonného opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí
5. Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád
6. Zákon č.183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů
7. Zákon č.256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů
8. Grundsteuergesetz vom 7. August 1973 (BGBl. I S. 965), das zuletzt durch Artikel 38 des Gesetzes vom 19. Dezember 2008 (BGBl. I S. 2794) geändert worden ist
9. Erbschaftsteuer- und Schenkungsteuergesetz in der Fassung der Bekanntmachung vom 27. Februar 1997 (BGBl.I S. 378), das zuletzt durch Artikel 1 des Gesetzes vom 4. November 2016 (BGBl. I S. 2464) geändert worden ist
10. Grunderwerbsteuergesetz in der Fassung der Bekanntmachung vom 26. Februar 1997 (BGBl. I S. 418, 1804),
das zuletzt durch Artikel 18 des Gesetzes vom 18. Juli 2016 (BGBl. I S. 1679) geändert worden ist
11. Kraftfahrzeugsteuergesetz in der Fassung der Bekanntmachung vom 26. September 2002 (BGBl. I S. 3818), das zuletzt durch Artikel 4 des Gesetzes vom 6. März 2017 (BGBl. I S. 399) geändert worden ist

Seznam příloh

Příloha A: Seznam členů Evropské unie

Příloha B: Sazby daně silniční v ČR v roce 2017 - osobní automobily

Příloha C: Sazby daně silniční v ČR v roce 2017 – ostatní vozidla – 1 náprava

Příloha D: Sazby daně silniční v ČR v roce 2017 – ostatní vozidla – 2 nápravy

Příloha E: Sazby daně silniční v ČR v roce 2017 – ostatní vozidla – 3 nápravy

Příloha F: Sazby daně silniční v ČR v roce 2017 – ostatní vozidla – 4 nápravy

Přílohy

Příloha A: Seznam členů Evropské unie

Člen EU	Rok přistoupení	Počet obyvatel v tis. (k 1. 1. 2014)	Křesel v Evropském parlamentu (k 1. 7. 2014)	Hlasů v Radě (k 1. 7. 2014)
Belgie	1957 (zakládající stát)	11 204	21	12
Bulharsko	2007	7 246	17	10
Česká republika	2004	10 512	21	10
Dánsko	1973	5 603	13	7
Estonsko	2004	1 316	6	4
Finsko	1995	5 451	13	7
Francie	1957 (zakládající stát)	65 889	74	29
Chorvatsko	2013	4 247	11	7
Irsko	1973	4 606	11	7
Itálie	1957 (zakládající stát)	60 783	73	29
Kypr	2004	858	6	4
Litva	2004	2 001	11	7
Lotyšsko	2004	2 943	8	4
Lucembursko	1957 (zakládající stát)	550	6	4
Maďarsko	2004	9 877	21	12
Malta	2004	425	6	3
Německo	1957 (zakládající stát)	80 767	96	29
Nizozemsko	1957 (zakládající stát)	16 829	26	13
Polsko	2004	38 018	51	27
Portugalsko	1986	10 427	21	12
Rakousko	1995	8 507	18	10
Rumunsko	2007	19 947	32	14
Řecko	1981	10 927	21	12
Slovensko	2004	5 416	13	7
Slovinsko	2004	2 061	8	4
Španělsko	1986	46 512	54	27
Švédsko	1995	9 645	20	10
Velká Británie	1973	64 351	73	29

Zdroj: Vlastní zpracování dle Eurostat, Evropský parlament, Rada Evropské unie

Příloha B: Sazby daně silniční v ČR v roce 2017 - osobní automobily

Zdvihový objem motoru (v cm³)		Sazba daně (v Kč)
	do 800	1 200
od 800	do 1250	1 800
od 1 250	do 1 500	2 400
od 1 500	do 2 000	3 000
od 2 000	do 3 000	3 600
nad 3 000		4 200

Zdroj: Vlastní zpracování dle § 6 zákona č. 16/1993 Sb., o dani silniční

Příloha C: Sazby daně silniční v ČR v roce 2017 – ostatní vozidla – 1 náprava

Součet největších povolených hmotností (v tunách)		Sazba daně (v Kč)
	do 1t	1 800
nad 1t	do 2t	2 700
nad 2t	do 3,5t	3 900
nad 3t	do 5t	5 400
nad 5t	do 6,5t	6 900
nad 6,5t	do 8 t	8 400
nad 8 t		9 600

Zdroj: Vlastní zpracování dle § 6 zákona č. 16/1993 Sb., o dani silniční

Příloha D: Sazby daně silniční v ČR v roce 2017 – ostatní vozidla – 2 nápravy

Součet největších povolených hmotností (v tunách)		Sazba daně (v Kč)
	do 1 t	1 800
nad 1 t	do 2 t	2 400
nad 2 t	do 3,5 t	3 600
nad 3,5 t	do 5 t	4 800
nad 5 t	do 6,5 t	6 000
nad 6,5 t	do 8 t	7 200

nad 8 t	do 9,5 t	8 400
nad 9,5 t	do 11 t	9 600
nad 11 t	do 12 t	10 800
nad 12 t	do 13 t	12 600
nad 13 t	do 14 t	14 700
nad 14 t	do 15 t	16 500
nad 15 t	do 18 t	23 700
nad 18 t	do 21 t	29 100
nad 21 t	do 24 t	35 100
nad 24 t	do 27 t	40 500
nad 27 t		46 200

Zdroj: Vlastní zpracování dle § 6 zákona č. 16/1993 Sb., o dani silniční

Příloha E: Sazby daně silniční v ČR v roce 2017 – ostatní vozidla – 3 nápravy

Součet největších povolených hmotností (v tunách)		Sazba daně (v Kč)
	do 1 t	1 800
nad 1 t	do 3,5 t	2 400
nad 3,5 t	do 6 t	3 600
nad 6 t	do 8,5 t	6 000
nad 8,5 t	do 11 t	7 200
nad 11 t	do 13 t	8 400
nad 13 t	do 15 t	10 500
nad 15 t	do 17 t	13 200
nad 17 t	do 19 t	15 900
nad 19 t	do 21 t	17 400
nad 21 t	do 23 t	21 300
nad 23 t	do 26 t	27 300
nad 26 t	do 31 t	36 600
nad 31 t	do 36 t	43 500
nad 36 t		50 400

Zdroj: Vlastní zpracování dle § 6 zákona č. 16/1993 Sb., o dani silniční

Příloha F: Sazby daně silniční v ČR v roce 2017 – ostatní vozidla – 4 nápravy

Součet největších povolených hmotností (v tunách)		Sazba daně (v Kč)
	do 18 t	8 400
nad 18 t	do 21 t	10 500
nad 21 t	do 23 t	14 100
nad 23 t	do 25 t	17 700
nad 25 t	do 27 t	22 200
nad 27 t	do 29 t	28 200
nad 29 t	do 32 t	33 300
nad 32 t	do 36 t	39 300
nad 36 t		44 100

Zdroj: Vlastní zpracování dle § 6 zákona č. 16/1993 Sb., o dani silniční

Abstrakt

ŠMÍDOVÁ, Ivana. *Majetkové daně a jejich vývoj v Evropské unii*. Plzeň, 2017. 99 s.
Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Fakulta ekonomická

Klíčová slova: majetkové daně, přímé daně, daňová kvóta, daňový systém, Evropská unie, Česká republika, Spolková republika Německo, Francie

Cílem diplomové práce bylo nalezení odlišností v nastavení systémů správy a výběru majetkových daní v České republice, Spolkové republice Německo a Francii. Porovnány byly podoby systémů majetkových daní a jejich specifika ve všech analyzovaných zemích pro účely zefektivnění výběru majetkových daní v ČR. Při vypracování diplomové práce byla použita rešerše relevantních literárních pramenů, legislativních dokumentů a dostupných internetových zdrojů. Bylo zjištěno, že systémy správy a výběru majetkových daní jsou velice odlišné. Některé aspekty majetkových daní používané v zahraničních zemích jsou zajímavé a inspirativní. Tyto aspekty a nové postupy vyvinuté v České republice byly použity do návrhu nového konceptu majetkových daní v České republice.

Abstract

ŠMÍDOVÁ, Ivana. *Property taxes and their development in the European Union*. Pilsen, 2017. 99 s. Dissertation. University of West Bohemia. Faculty of Economics.

Key words: Property taxes, direct taxes, tax quota, tax system, European Union, the Czech Republic, Germany, France

The aim of this diploma work was to find differences in setting up systems of administration and withdrawal property taxes in the Czech Republic, Germany and France. The forms of systems of property taxes and their specification in all analysed countries were compared to make collecting property taxes in the Czech Republic more effective. The search of relevant literature sources, legislative documents and available internet sources were used in preparation of the diploma work. It was found out that the systems of administration and withdrawal of property taxes are very different. Some aspects of property taxes used in foreign countries are interesting and inspiring. These aspects and new methods developed in the Czech Republic were used in the new concept of property taxes in the Czech Republic.